

H.z. İSA

EVRENSEL SEVGİ ELÇİSİ

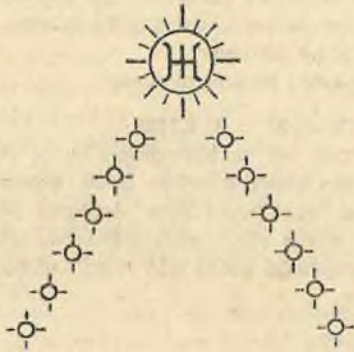

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

H_z. İSA

EVRENSEL SEVGİ ELÇİSİ

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

Hz. İsa Misyonu'nun Özelliği

Kademe-3 ... Celse-36 ... 13.6.1965

Bu siklusun sonunda varlıkların kendi şuur aydınlıklarıyla hareket etmeleri gereklidir.

Hiç kimse bir diğer kimseden medet umamaz.

İnsanın çok uyanık bulunup kendisini çok düzeltmesi ve ağırlıklarından kurtulması şarttır.

En azından İsa'nın söyledikleri kadar olması lâzım.

En çoğundan, Muhammed'in yaptıkları kadar olması lâzım.

Bunun altında değil. Ve ancak bunları bile bile ve anlaya anlaya yapabilenler siklusun sonunda özgür olacaklardır.

Bu siklus hazır bir siklustur.

Belirmiştir ve kesiti tamam olmuştur.

Kademe-3 ... Celse-37 ... 10.6.1965

İnsan en azından İsa'nın söyledikleri kadar ve en çoğundan Muhammed'in yaptıkları kadar olmalıdır dedik sizlere.

Burada İsa ve Muhammed birer realitenin sembolüdür.

İsa, insanlığa yüzde yüz vicdan tatbikatını gösteren bir varlık'tır.

Muhammed, insanlığa yüzde yüz makûl vicdan'ın tatbikatını gösteren bir vazifelidir.

Birinci Baskı	: Ekim 1980
Dizgi - Baskı	: Işık Matbaası
Kapak Baskı	: Barış Matbaası
Çilt Yapımı	: Kardeşler Ciltevi

Hz. İsa Misyonu

İlâhî Çağ veya beşerî ismiyle Altın Çağ, iki en son Peygamberin misyonlarında temsil ettikleri asgarî ve azamî evrim sınırlarını içermektedir.

Altın Çağ asgarî evrim sınırı : Hz. İsa Misyonu.

Altın Çağ azamî evrim sınırı : Hz. Muhammed Misyonu.

İlâhî Çağ'da beşerî yaşam, Hz. İsa'nın yüce örneğini verdiği ve esaslarını vazettiği sevgi ve dostluk üzere gelişecek ve kurulacaktır. Sevgi ve dostluk düzeni, eğerçi bilgi'ye ve o'nun açık bilinç ve idrâkine dayanmıyorsa yapaydır ve kalıcı değildir. Yüzyıllardır Açık Gök-sel Bilgi'ye sahip olmayan beşeriyette carpık ve anlamsız örneği görülmüştür ve görülmektedir.

İlâhî Çağ'da, beşerî evrim üst sınırı olan, kollektif bilinç ve idrâk olgusu, ancak bu olguyu sağlayacak ortak bilgi ve bilgeliğin tüm beşeriyet tarafından hayata geçirilmesiyle oluşacaktır, ki bu ise ancak ve ancak Hz. Muhammed'in Misyonu'nun tüm yeryüzünde hakim kınmasıyla mümkün olacaktır.

Beşeriyet şu en önemli sorunla karşıkarşıyadır:

- Altın Çağ asgarî evrim düzeyine varmak.
- Altın Çağ azamî evrim düzeyine ulaşmak.
- Asgarî evrim düzeyi Hz. İsa Misyonu'dur.
- Azamî evrim düzeyi Hz. Muhammed Misyonu'dur.
- İlâhî Çağ'da, en azından, Hz. İsa'nın söyledikleri kadar olmak, kesinlikle ve kesinlikle, yeryüzünü yenmek ve bu sırat köprüsünü geçmek için koşuldur.

— İlâhî Çağ'da en çoğundan, Hz. Muhammed'in yaptıkları kadar yapmak, yani bilgi ve bilinç-idrâk üzere kendini bilgeleştirip, sonra çevre kişileri ve toplumu bilgeleştirmek için kötülüğe karşı savaşmak; İlâhî Çağ'ın beşere vereceği en üst evrimsel düzeye ulaşmak ve onun yüksek bilgeliği'ni edinmek için koşuldur.

Hz. İsa'nın söyledikleri kadar olanlar, Hz. İsa'nın yeryüzünde örneğini verdiği kadar Hz. İsa'ya benzeyeceklerdir.

Hz. Muhammed'in yaptıkları kadar yapanlar, Hz. Muhammed'in yeryüzünde örneğini verdiği kadar Hz. Muhammed'e benzeyeceklerdir.

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

HZ. İSA VE YÜCE BİLGELİĞİ

- a - Hz. İsa'yı, Tudor Pole'un Tarifi
- b - Hz. İsa'yı Tarif Eden Gerçek Resimler
- c - Hz. İsa'nın, Kutsal Kefen'deki İmajı
- d - Hz. İsa'nın, Bir Vizyon'a Göre Tarifi
- e - Hz. İsa'yı, Edgar Cayce'nin Tarifi
- f - Hz. İsa'yı, Vali Pilate'nin Tarifi
- g - Hz. İsa'yı, P. Lentulus'un Tarifi
- h - Hz. İsa'yı, White Hawk'ın Tarifi
- k - Hz. İsa'yı, Silver Birch'ün Tarifi

2. BÖLÜM

HZ. İSA'YA İLİŞKİN GÖRÜŞLER

- a - Hz. İsa Hakkında, Silver Birch'ün Görüşleri
- b - Hz. İsa Hakkında, White Eagle'ın Görüşleri
- c - Hz. İsa Hakkında, Theodore Parker'ın Görüşleri
- d - Hz. İsa Hakkında, Matthew Arnold'un Görüşleri
- e - Hz. İsa Hakkında, Rabindranath Tagore'un Görüşleri
- f - Hz. İsa Hakkında, Joseph Henry Crooker'ın Görüşleri
- g - Hz. İsa Hakkında, Peter Rosegger'in Görüşleri
- h - Hz. İsa Hakkında, John Stuart Mill'in Görüşleri
- k - Hz. İsa Hakkında, Arno Neumann'ın Görüşleri
- l - Hz. İsa Hakkında, Dr. Radhakrishnan'ın Görüşleri
- m - Hz. İsa Hakkında, Martinus'un Görüşleri
- n - Hz. İsa Hakkında, C. G. Jung'un Görüşleri
- o - Hz. İsa Hakkında, Albert Schweitzer'ın Görüşleri
- p - Hz. İsa Hakkında, Gandhi'nin Görüşleri
- r - Hz. İsa Hakkında, Peabody'nin Görüşleri
- s - Hz. İsa Hakkında, H. G. Wells'in Görüşleri
- t - Hz. İsa Hakkında, Castro'nun Görüşleri
- u - Hz. İsa Hakkında, Andrew Tomas'ın Görüşleri
- v - Hz. İsa Hakkında, Tolstoy'un Görüşleri
- y - Hz. İsa Hakkında, Atatürk'ün Görüşleri

3. BÖLÜM

HZ. İSA VE MEDYOMLUK MİSYONU

- a - Hz. İsa ve Medyomluk Misyonu
- b - Hz. İsa ve Telepati Medyomluğu
- c - Hz. İsa ve Durugörü Medyomluğu
- d - Hz. İsa ve Kehanet Medyomluğu
- e - Hz. İsa ve Psikokinezi Medyomluğu
- f - Hz. İsa ve Levitasyon Medyomluğu
- g - Hz. İsa ve Apor Medyomluğu
- h - Hz. İsa ve Transfigürasyon Medyomluğu
- k - Hz. İsa ve Materyalizasyon Medyomluğu
- l - Hz. İsa ve Otomatik Yazı Medyomluğu
- m - Hz. İsa ve Şifa Medyomluğu
- n - Hz. İsa ve Obsesyon Tedavisi

4. BÖLÜM

HZ. İSA VE KUTLU SÖZLERİ

- a - Hz. İsa'nın, Kendisi Hakkındaki Sözleri
- b - Hz. İsa'nın, Bilgece Yaşam Sözleri
- c - Hz. İsa'nın, Göklerin Egemenliği Hakkında Sözleri
- d - Hz. İsa'nın Tek-İnsanlık Sözleri

HZ. İSA MİSYONU TEMEL KAVRAMLARI

Celse: 3 ... 17-4-1970

a — Hz. İsa'nın, Semavî İlkâh Olayı

İsa'nın İnsanoglu lâkabının açıklaması:

İsa'yı, *İnsan* olarak anlattığımız ideal model varlığına yüksek vasıfta yakın bir *ara model* olarak kabûl edebilirsiniz. Şu şartla ki:

Kendini İsa olarak tanıtan varlık, bir Evrensel İdare Mekanizması'nın unsuru idi.

Bağlı bulunmuş olduğu Sistem'in kendine tevdi etmiş bulunduğu Vazife'yi yerine getirmek üzere, gene kendi seçmiş olduğu bir vasıta ile ve kanallar ile yeryüzüne inmiştir.

Siz İsa'yı babasız olarak bilirsiniz.

O, yeryüzünde fizik olarak kendisine baba olacak herhangi bir kimseyi bulamazdı.

Bu yüzden, onun babası kendisidir.

Ve bu yüzden baba olarak, kendi Plânı'nı seçmiştir *Semavî Baba* deyimi bu yüzden, bu kasıtlı söylenmiştir.

O oğuldur.

Çünkü kendi Plânı'nın bir ilkâhıdır.

Kademe: 3 ... Celse: 18 ... 26-3-1966

b — Hz. İsa'nın Baba Dediği, Vicdan Plânı

İsa'nın *Babası*.

İsa'nın *Rabbi*.

İsa'nın Baba veya Râb diye çağırdığı, muhakkak ki sizlere daha önce bildirmiş olduğumuz *Vicdan Plânı*'dır.

Vicdan Plânı, bir Mekanizma'dır.

Evren'in, müsbet, ışık, hayır, yüce ve iyilik tarafıdır.

Ve bu yüzden İsa, tamamen bu tesirlerle dolu idi.

Bu tesirlerin zayıfladığı anlarda, İsa, ancak kendi ruhsal potansiyeli ile hareket edebiliyor idi.

Öyle istenmişti çünkü.

c — Hz. İsa Misyonu'nda, Baba ve Oğulluk

Baba ile Oğulluk şu demektir ki;

Bir varlık hayatının muayyen noktasında öyle bir talep ve öyle bir açlık içerisinde bulunmaktadır ki, kendisi belirli bazı tesirlerin liyakatini almış bulunmaktadır.

Yani onlar, belirli bir Tesir Plânı'ndan, bir Üstün Tesir Plânı'ndan tesir alabilecek ve o tesirle eylemde bulunabilecek ve bu eylemiyle de o Tesir Plânı'nın bir uzvu hâline gelebilecek varlıkları ifade eder.

Kademe: 3 ... Celse: 7 ... 1-1-1966

d — Hz. İsa Misyonu ve Ruhül-Kudüs Kanalı

Ruhül-Kudüs, bir Din Günü boyunca, bütün insanlığın moral evrimini tanzim eden Vicdan Plânı'dır.

Ruhül-Kudüs, yalnızca ferdin ve fertlerin ve çoğunlukla bilgi dışındaki, yani fizik evren bilgisi dışındaki bütün manevi durumlar ile ilgilenen ve insanları Evren Bilgisi'ni almaya hazırlayıcı mahiyette her türlü varlık gayretlerini değerlendiren bir Ruhsal Plân'dır.

O, esas itibariyle bütün insanların içindedir.

Diğer deyişle O'nuz, doğrudan doğruya pek büyük ve kapsamlı bir tesire ve hakimiyete sahip olan Vicdanî Organizasyon veya İdare Mekanizması da diyebilirsiniz.

Ruhül-Kudüs bütün gücüyle gökten yere doğru uzanmaktadır.

— Bütün sezgiler, *Ruhül-Kudüs Kanalı*'ndan gelirler.

— Bütün ulvi itimler, *Ruhül-Kudüs Kanalı*'ndan gelirler.

— Bütün moral bilgiler, *Ruhül-Kudüs Kanalı*'ndan gelirler.

İşte şimdi [bu tebliğde] olduğu gibi.

Ö N S Ö Z

Beşerî kozmik evrimin, en kritik safhası, beşer varlığının nefsanî kademededen, vicdanî kademeye geçişi sırasında meydana gelir. Yeryüzünde, işte, bu en zorlu ve çetin safha içerisinde bulunan milyarlarca beşer varlığı, ağır bir şaşkınlık içinde çırpınmaktadır. Bu şaşkınlık, maddeden ruha geçişin kaos dolu cebelleşme ve giderek gerçeği bilme-anlama dönemidir.

Dünya beşeriyeti, elinin altındaki en somut obje olan maddeyi, kendine, herşey yapmaktadır. Tüm düşüncesi ve değer yargıları, ilk ve son sığınacağı hep maddedir şimdiki beşeriyetin. Toprağı ve doğayı kendine vasıta yaptığını sanarak, onların tutsağı olmuş ve beşer kardeşlerini kendine tutsak etmiştir. Bu durum çok garip ve paradoks bir hâldir. Fakat, böyle bir safha ise, her beşer ve beşer evrim sistemi için mukadderdir ve bu safhanın aşılması ve bu durumdaki maddeci beşeriyetin ruhsal kanala girmiş beşeriyet hâline getirilmesi için, pek çok Vazifeli Öğretmen Varlıklar, yeryüzünde görev almışlar ve gerçek yaşamı ve onun bilgi ve bilgeliliğini öğretmişlerdir.

Hız. İsa da, bunlardan biridir.

Dünya okulunun bitirilmesi, ancak ve ancak, Hız. İsa ile maddî ve manevî veçhesi öğretilmiş ve tanıtılmış olan «asgarî evrim idealine» ulaşılması ile mümkündür. Onun yaşadığı ve söyledikleri kadar olup, bunu kişiliklerinde gerçekleştiremeyenler, bu dünya okulunu bitiremeyeceklerdir.

1. BÖLÜM

HZ. İSA VE YÜCE BİLGELİĞİ

«... Olağandışı bir kararlılığa açıkça sahip olan Hz. İsa, mücadeleci tutumdan hiçbir şekilde kaçınmamıştır. Aksine, 'karakterinde kudretli bir granit damarı' bulunan, fırtınalı bir şahıstır.»

Michael Grant

Jesus, London, Sphere Books, 1978, p. 100

a — Hz. İsa'yı, Tudor Pole'un Tarifi

Yetenekli bir hassas (psişik) kişi olan Binbaşı Wellesley Tudor Pole, İngiltere'de basılan ve artık mevcudu tükenen «*Uzaktan Görülen Bir İnsan*» (A Man Seen Afar) adlı kitabının «*Bir Anlık Bakışlar*» («Glimpses») başlıklı bölümünde, psişik 'hatırlamalar' şeklinde algıladığı vizyonlarda (1) görmüş olduğu Hz. İsa'yı şu şekilde tarif etmektedir:

«Hz. İsa'yı 1,75 m. civarında, orta boylu; 'akkor hâlindeki bir koyuluğa açılan kuyular' hâline gelebilen mavi-gri gözlere, güneşte bronzlaşmış bir cilde ve içinde altın rengi parıltılar bulunan, parlak kahverenginde, dalgalı olmaktan ziyade, kıvrıcık, sık ve oldukça kısa kesilmiş olan güzelce bakımlı saçlara sahip olan [bir şahıs] olarak hatırlıyorum.»

Binbaşı Tudor Pole'a göre, Hz. İsa daha sonradan sakal bıraktığında, «sakalı da kısa, kıvrıcık ve saçlarıyla aynı renkteydi.»

Tudor Pole, Hz. İsa'nın, birçok kereler biraz efemine bir görünüşte ve çoğunlukla da 40 ya da daha yukarı yaşlardaki bir şahıs şeklinde resmedilmiş olmasını hayret verici olarak nitelendirmekte ve elimizdeki portrelerin yanıltıcı olduklarını söylemektedir:

«Hz. İsa, enerji dolu bir heybeti ve güçlü, erkeksi bir güzelliği, hayatının son anına kadar, yargılanması sırasında ve çarmıhta dahî korumuştur.»

Tudor Pole, açıklamalarını sürdürerek, Hz. İsa'nın giyimi hakkında da bazı bilgiler vermektedir:

«Hz. İsa'nın ya da çevresindekilerden herhangi birinin, 'tablolar'ın çoğunda gösterildiği şekliyle rahip cüppelerine benzeyen uzun ve dalgalı elbiseler giydiğini hiç görmedim.

« [Hz. İsa, çoğunlukla,] bazen bir kemerle hafifçe sıkılmış olan kısa bir keten tünik giyerdi; bunun altına da vücudu sıkıca saran ve belden dizlerin yukarisına kadar uzanarak, dış tünik ile aynı hizaya gelen bir iç tünik [giyerdi].

«Ayakları ve ayak bilekleri son derece mütenasip ve çevikti. Sık sık, çıplak ayakla dolaşırđı.

«Hz. İsa, hiçbir zaman, yüzük, nazarlık ya da başka herhangi bir süs eşyası takmazdı. Kötü havalarda, deve-tüyünden yapılma, başlıklı bir pelerin giyerdi. Bazen bu pelerini vücuduna sardığında, manastırlardaki rahip adaylarının kullandıkları kıyafete benzer bir görünüşe bürünürdü. Arada sırada da, zeytin ağacından yapılma bir 'asa' taşırdı.

«Ancak, yürürken ya da [tepelere] tırmanırken, pelerinsiz, asa'sız, ayakkabısız olarak, kemersiz bir tünik le yola çıkardı.»

Binbaşı Tudor Pole, Hz. İsa'nın bazı kendine özgü âdetlerinden de bahsetmektedir:

«Hz. İsa, rüzgâr, soğuk ya da yağmurdan hiç etkilenmeksizin, dışarda, göğün altında uyumayı çok severdi.

«Diğer insanlar uyurken erkenden kalkmak ve tepeleri aşip vadilere inip çıkarak yürümek âdetindeydi.»

Yazar, Hz. İsa'nın, bu geziler sırasında son derece hızlı yürüdüğünü belirtmektedir.

b — Hz. İsa'yı Tarif Eden Gerçek Resimler

Psychic Observer (Vol. 33, No. 4, August 1972, p. 81) dergisinde yayımlanan 'Kitap Yorumları' bölümünde,

Hiz. İsa'nın bir resmi yer almakta ve bu resim hakkında şöyle denilmektedir:

Bu, Hiz. İsa'ya oldukça benzeyen bir resim midir? Öyle olması muhtemeldir. Hiz. İsa'nın bu tasviri, bir imajinasyon ya da tahmin ürünü olmayıp, Albay Frank O. Adams'ın, «*Hiz. İsa'nın Süreti'yle İlgili Bilimsel Araştırma*» (A Scientific Search for the Face of Jesus, Tucson, Arizona, P.A.F., 1972) adlı kitabı için topladığı, kanıtlara dayalı donelerin ortaya koyduğu sonucu temsil etmektedir.

Hiz. İsa'nın süreti, Hıristiyanlık Âlemi'nin sürekli olarak çözmeye çalıştığı gizemini yaklaşık 20 yüzyıldan beri korumaktadır. Geçmişin büyük ressamı, Hiz. İsa'yı, genellikle, Sami Irkı tipinde, esmer, kısa boylu bir şahıs olarak tasvir etmişlerdir. Albay Adams'ın yakın zamanlarda topladığı bu etkileyici kanıtlar ise, bu eski görüşe tamamiyle zıt bir şekilde, kumral tenli, uzun boylu ve mütenasip bedenli bir insan görünüşünü ortaya koymaktadırlar. Albay Adams'ın tasvirinde, birçok ressamın çizegeldiği zayıf, çelimsiz beden ve hüznü, neredeyse efemine diyebileceğimiz yüz hatlarının yerine, «*kudretli bir heybet*» ile, «*bir Lider'in görünüşü*» ile karşı karşıya kalmaktayız. Böylesine güçlü bir şahsın mabeddeki tüccarları kamçı ile kovuşunu gözümüzde canlandırmamız, klâsik Hiz. İsa tasvirlerinin bizde uyandırdığı '*zayıf, hüznü insan*' izlenimlerine nazaran çok daha kolay olacaktır: Bu tasvirde, «*Hiz. İsa'nın birlinen merhametini dengeleyecek bir kudret*» mevcuttur.

Hiz. İsa'nın eylemleri ile öğretilerinin anlatılması suretiyle, Batı Uygarlığı'nın gelişimi üzerinde oluşturulan hakimiyetin derecesini mütalâa ettiğimizde, mantiki olarak, Hiz. İsa'nın yüzyıllardır yapılagelen ve hemen hemen hepsi de birbirine benzeyen tasvirlerinde bağılı kalmış modelin nasıl bu kadar hatalı olabileceği sorusu

aklımıza gelmektedir. İşte, Albay Adams'ın sözkonusu kitabı, bu modeli benimsemiş olan yaygın görüşün karşısına, iyi bir karşı-sav ile çıkmaktadır.

Hıristiyanlığın gadre uğradığı, bir yeraltı faaliyeti olarak devam ettiği üçyüz yıl boyunca, Hz. İsa'ya ait ilk tasvirlerin, ince, uzun yapılı, çoğu kez sarışın olan, 'ethereal' görünüşlü, çevresinde parıl parıl bir hâle (aura) bulunan genç bir şahsı gösterdiğini çoğumuz bilmeyiz. Bu resimlerde, Hz. İsa, o dönemde Romalılar ile Greklerin zengin sınıflarında âdet olduğu üzere, kısa kesilmiş saçlarla gösterilmektedir. Omuzlara kadar inen uzun saçlar ise, tabloları, ancak 5. Yüzyıl'dan sonra görülmeye başlamıştır.

Hıristiyanlığın bu üçyüz yıllık ilk döneminde, çok az yazılı kayıt bulunduğundan ve Hıristiyan olduğu anlaşılmaması hâlinde kişiyi hiç de hoş olmayan bir ölüm beklediğinden, birçok hususun kaybolmuş ya da tahrife uğramış olduğunu düşünebiliriz. 1. (Büyük) Kostantin'in 4. Yüzyıl'da Hıristiyanlığı Roma İmparatorluğu'nun resmî dini olarak kabul etmesiyle birlikte, bu kez, önde gelen din adamları, kendi beşerî telâkkilerinin yanlıgısı içinde, imparatorluğun geniş toprakları üzerinde yaşayan beşerî kitleler için uygun olduğunu sandıkları bir doktrin ve ibadet metodları geliştirmeye karar vermişlerdi. Sonuçta, sadece, Hıristiyanlığın bünyesi dahilindeki sözlerin, tanımların ve mektupların arasından kendilerinin seçerek oluşturdukları belirli düzenlemeleri geçerli olarak kabul etmişlerdi.

Böylece, Hıristiyanlık Âlemi'nin elinde, resmî onay alan dini kaynaklar olarak, Dört İncil (Yuhanna, Matta, Markos ve Luka İncilleri), Resûller'in Mektupları ve Apocrypha'ya ⁽²⁾ ait bazı metinlerden başka bir şey kalmamıştı! Tuhaf bir husus da, seçilen derlemelerin, Hz. İsa'nın fiziki bir tanımını içermemeleriydi. Bu da, ileride, beşeriyetin Hz. İsa hakkında bildiklerini kısıtlayıcı bir faktör olacaktı.

Kilise böyle bir kavramı benimsedikten ve prose-
dürü izledikten sonra, artık, bu kararların kuşkuyla
karşılınması ya da onaylananların dışında kalan dökü-
manların araştırılması, dine karşı gelmek anlamını taşı-
yordu. Dolayısıyla, Hz. İsa'ya ait fiziki tanımlar da,
yüzyıllardır, Roma ve İstanbul'daki kütüphanelerde hiç
dokunulmadan durmaktadırlar.

Ancak, bazı istisnai durumlar da mevcuttur: Anla-
şıldığına göre, 8. Yüzyıl'da, St. John Damascene, Hz.
İsa'nın ten rengi hakkında bazı atıflara rastlamış ve Hz.
İsa'yı kumral tenli olarak resmetmişti. Kudüs yakınını-
daki bir manastırda yaşayan bu ünlü Aziz'in, Hz. İsa'nın
bedenini sarmış olan «*Kutsal Kefen*»den bahsettiğine ba-
kılırsa, bu bezin üzerindeki hayalin yüz ölçülerinden de
etkilendiğini düşünebiliriz. St. John Damascene, belki
de, Albay Adams'dan yüzyıllar önce, «*Hız. İsa'nın görü-
nüŧü*» konusunu araştıran ilk kiŧi olmuŧtu.

«*Kutsal Kefen*»in sırrı 1898 yılına kadar çözüleme-
miŧti. O yıllarda fotoğraflarla yapılan çalıŧmalar göster-
di ki, bu bezin üzerindeki belli belirsiz hayaller, aslında,
üzerine örtüldüğü bedenın 'negatif bir imajı'ydı. Bu ne-
gatifin fotoğrafının banyo ediliŧi sırasında uygulanan
ilk etapta, ortaya pozitif bir beden imajı çıkmaktadır.
Yakın zamanlarda yapılan araŧtırmalardan anlaŧıldığı-
na göre, bu imaj, bir 'mucize'nin ürünü olmayıp, bazı
doğal süreçlerden ötürü oluŧmuŧtur. Albay Adams'ın da
belirttiği gibi, Kefen'i inceleyen Batılı birçok doktor,
fizikçi, kimyacı, biyolog, vs., (—gördükleri eğitime ve
önyargılarına rağmen—) bezin hakiki olduğına kanaat
getirmişlerdir.

Albay Adams'ın, Kutsal Kefen gibi sağlam donelere
dayanarak yaptırttığı bu portre, acaba, Hz. İsa'nın
gerçek suretine yakın bir benzerlik taşıyor olabilir mi?
Adams'ın kendisi bu konuda şöyle demektedir:

«Bütün bu donelerin bileşiminin bu portrenin lehine sağladığı, kanıtlara dayalı destek, beşeriyete şimdiye kadar sunulmuş olan başka herhangi bir portre için elimizde olandan çok daha fazladır.»

c — Hz. İsa'nın, Kutsal Kefen'deki İmajı

Bugün Turin'de (İtalya) bulunan (3) ve adına «Kutsal Kefen» (Holy Shroud) denilen, 4,30 m. boyundaki keten bezin, Çarmıh'tan sonra Hz. İsa'nın bedeninin sarıldığı 'kefen' olduğu ileri sürülmektedir. Bu bezin üzerinde, silik bir imaj hâlinde, Hz. İsa olduğu sanılan, çarmıha gerilmiş bir şahsın önden ve arkadan görünüşü yer almaktadır. Kefen'in fildişi rengi üzerinde ancak seçilebilen, koyu tondaki bu silik görüntünün fotoğrafı çekilip de, negatifi basıldığında, bu kez, keten bezin koyu fonu önünde açık renkte görünen, gayet net bir imaj ortaya çıkmaktadır.

Sözkonusu imaj, heybetli bir siması olan, 1,80 m. boyunda bir şahsa aittir. Sakalı ve uzun saçları bulunan bu simadan, engin bir sabır, asil bir tevekkül nesrolmaktadır. Gözleri kapalı olmasına rağmen (— gözlerinin üzerine madenî paralar yerleştirildiği iddia edilmiştir —), görkemli bir ifade taşımaktadır.

d — Hz. İsa'nın, Bir Vizyon'a Göre Tarifi

Pramahansa Yogananda, özyaşamöyküsünde, Hz. İsa ile ilgili olarak gördüğü bir vizyonu şöyle anlatmaktadır:

«Bir gece, sessizce dua etmekle meşgûlken, Encinitas Manastırı'ndaki oturma odam, opal mavisi bir ışıkla doldu. Mübarek Hz. İsa'nın ışıyan formunu gördüm. Yaklaşık yirmibeş yaşında, seyrek bir sakalı ve bıyığı olan, genç bir şahıs gibi görünüyordu; ortadan ayrılmış olan, uzun siyah saçları, parlıtlı altın'dan bir hâle [aura] ile çevriliydi.

«Gözleri, ebedî bir harikulâdelik içerisindeydi; ben bakarken, sonsuz kere değişime uğruyordu. [Gözlerinin] ifadesinde [oluşan] her İlâhî Geçiş'le birlikte, aktarılan Bilgeliği sezgisel olarak anlıyordum. Görkemli bakışında, sayısız dünyaları ayakta tutan gücü hissettim. Ağzında bir Kutsal Kap [Holy Grail] (4) belirdi; [Kutsal Kap] dudaklarıma indi ve sonra Hz. İsa'ya döndü. Birkaç dakika sonra, güzel sözler söyledi; [bu sözlerin] mahiyeti öylesine kişiseldi ki, bunları kalbimde saklıyorum.»

e — Hz. İsa'yı, Edgar Cayce'nin Tarifi

S — Lütfen, Hz. İsa'nın fiziki bir tanımını verir misiniz?

C — Hz. İsa'nın tuval üzerine işlenebilecek bir resmi ... simâyı, bedeni, gözleri, çenenin biçimini ve Yahudi ya da Aryen profilinin tümüyle bulunmayışını tasvir eden resimlerin hepsinden de tamamiyle farklı olacaktır. Saçları, hemen hemen Hz. Davud'unki gibi, altın'a çalan kahverengi, sarıya çalan kırmızı bir [renkteydi].

Edgar Cayce, kendisine bu konuda herhangi bir soru sorulmadan, kendiliğinden naklettiği bir 'akaşık kayıt okuması'nda da Son Yemeği anlatmış ve bu arada Hz. İsa'ya ilişkin bazı fiziki tanımlar yapmıştır:

«Hz. İsa'nın tüm elbisesi beyaz değil de, sedefe çalan gri [renkteydi] ...

....

«Hz. İsa'nın saçları hemen hemen kırmızı [renkte], yer yer dalgalı olma eğiliminde ama, [Hz. İsa'nın görünüşü] efemine ya da zayıf değil — mavi ya da çelik-grisi [renkte] olan ve [insanın içine] nüfuz eden güçlü gözleri ile, 'kuvvetli' [bir görünüşü var].

«En az seksenbeş kilo ağırlığında olmalı. Uzun, giderek incelen parmakları [var], tırnakları bakımlı. Ancak, sol [elinin] küçük parmağındaki tırnağı uzun [bırakılmış].»

f — Hz. İsa'yı, Vali Pilate'nin Tarifi

Judaea (⁵) Valisi Pontius Pilate, Hz. İsa'nın faaliyetleri hakkında aleyhte baskılar oluşması sonucunda, İ. S. 32 yılında, Roma İmparatoru Tiberius'a bu konuda bir mektup yazmıştı. Orijinali Vatikan Kütüphanesi'nde saklı olan bu mektupta, Pilate, şunları yazıyordu:

«Tiberius Cæsar'a,

«Galilee'de genç bir şahıs ortaya çıktı ve kendisini göndermiş olan Tanrı'nın adına, yeni bir Yasa'yı, 'alçak-gönüllülüğü' vaaz etti.

«Önce, amacının, halk arasında, Romalılar aleyhinde bir ayaklanmayı başlatmak olduğunu sanmıştım. Kuşku-larım kısa bir süre sonra dağıldı. Nasıralı [Hz.] İsa, Yahudiler'in bir dostu gibi değil de, daha ziyade Romalı-lar'ın bir dostu gibi konuşuyordu.

«Bir gün, bir grup insanın arasında, bir ağacın göv-desine dayanan ve kendisini çevreleyen kalabalığa sakin bir şekilde hitap eden genç bir şahıs gördüm. Bana, o'nun, [Hz.] İsa olduğunu söylediler. Kendisi ile çevre-sindekiler arasındaki muazzam farktan ötürü, bu aşı-kârdı. Kumral saç ve sakalı, kendisine İlâhî bir görü-nüş veriyordu. Yaklaşık 30 yaşındaydı ve bu kadar hoş, sevecen bir yüzü daha önce hiç görmemişim.

«Kumral tenli olan [Hz. İsa] ile, kendisini dinlemek-te olan siyah sakallı kişiler arasında ne muazzam bir fark vardı! Kendisini rahatsız etmek istemediğim için, yoluma devam ettim. Ancak, sekreterime, gruba katılıp, [Hz. İsa'nın söylediklerini] dinlemesini söyledim.

«Daha sonra, sekreterim, bana [Hz.] İsa'nın öğreti-lerinin, filozofların yapıtlarında okumuş olduğu her-hangi bir şeyle kıyaslanamayacağını ve [Hz.] İsa'nın ne insanları [ayaklanmaları için] ayarttığını, ne de bir pro-vakatör olduğunu söyledi. Kendisini korumaya karar

vermiş olmamızın sebebi budur. [Hz. İsa, istediği gibi] hareket etme, konuşma ve insanları biraraya toplama özgürlüğüne sahipti. Bu sınırsız özgürlük, hiddetlenen Yahudileri tahrik etti; fakirleri sarsmadı ama, zengin ve nüfuzlu olanları sinirlendirdi.

«Daha sonra, [Hz. İsa'ya] bir mektup yazarak, kendisinden Forum'da bir görüşme yapmayı rica ettim. Geldi. Nasıralı [Hz. İsa] geldiği sırada, sabah yürüyüşümü yapıyordum ve kendisine baktığımda, donup kaldım. Ayaklarım, sanki, mermer döşemeye demirden zincirlerle bağlanmış gibiydi; suçlu bir insan gibi her yanının titremesine rağmen, o, sakindi.

«Hiç kıpırdamadan, bu olağanüstü insanı bir süre için temâşâ ettim. Görünüşünde ya da karakterinde, hoş gitmeyen tek bir şey dahi yoktu. Huzurunda, kendisine karşı derin bir saygı duydum. O'na, çevresinde bir 'aura' bulunduğunu ve kişiliğinin, kendisinin günümüze filozofları ile üstadlarının yukarısına çıkaran ve çevresindekilere sirayet eden bir mütevazilik [neşrettiğini] söyledim. Hoş tavrı, mütevaziliği, alçakgönüllülüğü ve sevgisi ile, hepimizin üzerinde derin bir etki bıraktı.

«Saygıdeğer İmparator, bunlar, Nasıralı [Hz.] İsa ile ilgili olgulardır ve size bu olay hakkında ayrıntılı bilgi verebilmek için, [bu işi] aceleye getirmedim. Kendi kanaatim şudur ki, suyu şaraba dönüştürmeye muktedir olan, hastalara şifa veren, ölüleri diriltten ve dalgalı denizleri yatıştıran bir insan, cezaî bir fiilden ötürü suçlu olamaz. Başkalarının da söylemiş olduğu gibi, [Hz. İsa] gerçekten de Tanrı'nın Oğlu'dur.

«Kuhunuz, Pontius Pilate.»

g — Hz. İsa'yı, P. Lentulus'un Tarifi

Roma'daki Arşivler'de Hz. İsa'nın fiziki görünüşünün bir tarifi bulunduğunu çok az kişi bilir. Bu tarif,

yaklaşık ikibin yıl önce, Romalı Publius Lentulus'un İmparator Tiberius'a yazmış olduğu bir raporda geçmektedir :

[«Tiberius Cæsar'a,]

«Filistin'de, hâlâ daha hayatta olan ve olağandışı bir güce sahip olan bir şahıs ortaya çıktı. Kendisine verilen Yüce Peygamber ünvanını taşıyor; müritleri, kendisine, Tanrı'nın Oğlu diyorlar. Ölülerini ayağa kaldırıyor ve her türlü hastalığı şifaya kavuşturuyor.

«Uzun boylu, gayet mütenasip [bedenli] bir şahıs; simâsındaki ciddiyet havası, kendisini görenlerin sevgi ve saygısını derhal cezbediyor. Saçları köklerinden kulaklarına kadar, yeni şarap renginde ve sonra, omuzlara kadar dalgalı [gelip, omuzlarının] en alt kısmına kadar iniyor. Alnında, saçları, Nasırahlar'ın yaptığı tarzda [ortadan] ikiye ayrılıyor.

«Alnı düz ve açıktır; [hiçbir] kusuru ya da noksanı olmayan yüzü, zarif bir ifade ile bezenmiştir. Burnu ve ağzı son derece mütenasiptir; sakalı, sık olup, saçlarının rengindedir. Gözleri, gri renkte ve son derece canlıdır.

«Azarladığında, insana korku veriyor; fakat, öğüt ve bilgi verirken, dostça ve naziktir. Bu simâ'da, ciddiyetle kaynaşmış bir şekilde, fevkalâde çekici gelen bir şey var. Güldüğü hiç görülmemiş ama, ağladığı görül-müş. Dimdik duran bir endamı var; elleri iri ve yaygın, kolları çok güzel.

«Az ve öz konuşuyor ve dünyanın en yakışıklı insanı.»

h — Hz. İsa'yı, White Hawk'ın Tanıtması

Yüksek Rehber Ruh «White Hawk», trans medyomu Kathleen Barkel vasıtasıyla verdiği bir tebliğde, Hz. İsa'yı Yüksek Ruhsal Vasatlar'da şahsen 'gören' bir varlık olarak, Hz. İsa'nın fiziki görünüşüne ilişkin şu tanımını yapmıştı:

«İnce uzun yapılı, zarif görünüşlü, olgunlaşmış mısır rengine saçları olan, kumral tenli, yüzü oval [beyzî] biçimde ve yanak kemikleri hafifçe yüksek olan bir şahıs.»

White Hawk, ayrıca, Hz. İsa'nın, «saçlarından daha koyu renkte olan ve kestane rengine çalan, bakımlı bir sakalı» olduğunu belirtmiş ve ellerinin «ince uzun, fakat güçlü», görünüşünün ise «şefkat dolu ve hassas bir şekilde hüznü» olduğunu açıklamıştı. White Hawk'a göre, Hz. İsa, beyaz bir elbise ve üzerine de mor bir pelerin giyiyordu.

k — Hz. İsa'yı, Silver Birch'ün Tarifi

Medyom Hannen Swaffer kanalıyla tebliğler vermiş olan Yüksek Rehber Ruh Silver Birch ile hazirun arasında, bir celsede, Hz. İsa hakkında şöyle bir soru-cevap teatisi yer almıştı:

S — Hz. İsa'nın görünüşü nasıldı?

C — Hz. İsa, dünyamızdaki [Ruhsal Âlem'deki] şahıslar tarafından birçok kez tarif edilmiştir. Hz. İsa, çeşitli ülkelerde yaşayan ressamalar tarafından ve kendi kültürlerine göre resmedildiği gibi değildir. Hz. İsa, Misyonu sırasında aralarında dolaştığı kişilerin tipine çok benzer. Eğer farklı olsaydı, Misyonu'nu yerine getiremezdi.

2. BÖLÜM

HZ. İSA'YA İLİŞKİN GÖRÜŞLER

«Hristiyanlık, bağnaz teologlarıyla, yaşamı ufak Dünya ile sınırlandırdığında unutmaktadır ki, Hz. İsa, ... Zaman'ın başlangıcından beridir çoğu planetlerde enkarnasyon alan Yüce Ruhlar'dan biriydi.»

W. Raymond Drake

Gods and Spacemen of the Ancient Past, New York, Signet Books, 1974, p. 100.

a — Hz. İsa Hakkında, Silver Birch'ün Görüşleri

«Hz. İsa, Yüce Ruh'un bir Misyonu'nu yerine getirmek için madde dünyamıza gelmiş olan, Yüce Ruh'un bir Habercisi'ydi. O, yeryüzündeki Misyonu'nu ifa etmiştir ama, henüz Misyonu'nun geriye kalan kısmını tamamlamış olmayıp, bu [Misyon'un devamı], hâlâ daha, Ruhlar Dünyası'ndan yönetilmektedir. [Hristiyanlar'ın yaptığı gibi] Hz. İsa'ya tapınmak yanlış; çünkü, ibadet, sadece Yüce Ruh'a yöneltilmelidir. O'nun Habercileri'ne değil. Hz. İsa, dünyamıza, Yüce Ruh'un mukadder kıldığı doğal yasaları, dünyamızda doğabilmek için herkesin yerine getirmesi gereken doğal yasaların ayımlarını yerine getirerek gelmiştir...» (...)

«Hz. İsa kanalıyla faaliyet gösteren Ruh [Plânı (6)], ikibin yıl önce başlattığı işi sürdürmeye çalışarak, hâlâ daha faaliyettardır. Fakat, bu Ruh, o zamandan beri bin kez 'çarmıha gerilmiş' olup, hemen hemen her gün çarmıha gerilmektedir (7). Ancak, bu Ruh, Yüce Ruh'un bir parçası olduğu için, madde dünyamıza barış ve mutluluk getirmek üzere Yüce Ruh adına çalışabilen vasıtaların bulunduğu her yerde tesirini yaymaya devam edecektir.»

b — Hz. İsa Hakkında, White Eagle'ın Görüşleri

«... Baştan aşağı 'şefkat' olan Hz. İsa, insandaki Tanrı'nın nasıl bulunacağını gösterdi. Yakınına cezbolunanların ruhuna baktı; onların hayatlarını bütünüyle gördü ve karmalarının yükünü [gördü]. Şefkatliydi ve çok şeyi affetti.» (...)

«... Hz. İsa'nın Kişiliği vasıtasıyla, sizlere, İlâhî İnsan sunulmuştur ve bu da, sizin, o İlâhî Ruh'a ilişkin bir anlayışa daha da yaklaşmanıza yardım eder. Hz. İsa'nın, size sunulan, sevgi dolu, şefkatli Kurtarıcı şeklindeki görünüşü, Mükemmel İnsan'ın Sevgisi'nin mahiyetini ifade eder. Bu sevgi dolu Kişiliği düşündükçe, ruhunuz, beşeriyeti kurtarıcı Rahmet olan o İlâhî Sevgi'nin kucaklayışına ve kutsayışına doğru uzanır....»

«Hz. İsa'nın çarmıha gerilişi, ruh'un, kendisini Yeryüzü'ne bağlılıktan kurtarmak için yaptığı mücadelenin, Spiritüel Hakikât'in, fizikî olarak gözler önüne serilişiydi.» (...)

«Apocrypha'da, Hz. İsa'nın, bedeni çarmıha gerilirken dahî, müritleriyle nasıl konuştuğu anlatılmaktadır. Hz. İsa'nın kendisi özgürdü; bedene hakim olduğu için, artık bedene bağlı değildi (⁸) ya da bedeninin çektiği ıstırapın bilincinde dahî değildi....» (⁹).

c — Hz. İsa Hakkında, Theodore Parker'ın Görüşleri

«Hz. İsa'yı dünyanın en büyük oğulları ile ölç, onlar ne kadar fakir [kalırlar]! Onu [Hz. İsa'yı] insanların en iyisi ile dene, onlar ne kadar küçük ve düşük seviyede görünürler! Onu ne kadar yüceltirsek yüceltelim, gene belki de hedeften uzak kalacağız! Fakat, o gene de bizim kardeşimiz değil miydi? Bizim olduğumuz gibi, İnsanoğlu; bizler gibi, Tanrı'nın Oğlu [değil miydi]?» (¹⁰)

d — Hz. İsa Hakkında, Matthew Arnold'un Görüşleri

«Onun [Hz. İsa'nın] hayatının ve ölümünün muazzam pathos'u ⁽¹¹⁾, gerçekten de, Hristiyanlar'ın onu son derece yanlış anlamış olmalarında doruğuna erişmektedir.

«... O, böylece, bir idealin mükemmel hâlidir ve ilâhî [olan] da bir ideal [hâlinde] olarak [ancak] en iyi değerine ve gerçekliğine kavuşur.» ⁽¹²⁾.

e — Hz. İsa Hakkında, Rabindranath Tagore'un Görüşleri

«... Hristiyan mezhebinin Hristiyanlığını, Hz. İsa gibi olmadan vaaz edemezsiniz — ve o zaman da Hristiyanlığı değil de, Hz. İsa'nın yaptığı gibi, Tanrı sevgisini vaaz edersiniz.» ⁽¹³⁾

f — Hz. İsa Hakkında, Joseph Henry Crooker'ın Görüşleri

«... Hz. İsa'nın Galile tepelerinin arasında gerçekleştirdiği iyilik, hâlâ daha hükmünü sürdürerek ve azalmayan bir parlaltı ile parlayarak, insana, kendini hayvanî ve geçici hayatından ahlâkî ve ebedi hayatına yükseltmesi için daima yardımcı olacaktır.» ⁽¹⁴⁾

g — Hz. İsa Hakkında, Peter Rosegger'in Görüşleri

Peter Rosegger, bir hastalıktan yatarken İncili okuduktan sonra:

«Keşfettiğim Hz. İsa neydi öyle! Tanrı'da ve dünya-da mutlu, duygularında gerçekten insancıl, aktif güçle ve teslimiyet içersindeki sevgiyle, ve zamanı geldiğinde de en sıcak öfkeyle dopdolu: En Yüksek anlamıyla, Üstün İnsan, İlâhî İnsan olan bir Hz. İsa. O zamana kadar, onu tanımamıştım....» ⁽¹⁵⁾

h — Hz. İsa Hakkında, John Stuart Mill'in Görüşleri

«Din'in, Hz. İsa'yı beşeriyetin İdeal Temsilcisi ve Rehberi olarak seçmek ile kötü bir seçim yapmış olduğu söylenemez; ne de şimdi dahî, Hz. İsa'nın hayatımızı onaylayacağı bir şekilde yaşamaya çabalamaktan daha iyi bir, 'erdemın rolünün soyuttan somuta' aktarım [biçimini] bulmak, inançsızlar için bile kolay olmayacaktır.» (16)

k — Hz. İsa Hakkında, Arno Neumann'ın Görüşleri

«Tarih'teki Hz. İsa [Hıristiyanlık] Dogması'na ait olan Christ'tan, kıyaslanamayacak şekilde ne kadar uzak! Bugün dahî, Hz. İsa'nın kişiliği ve düşünceleri karşısında öylesine doğrudan doğruya harekete geçirilmekte ve uyarılmaktayız ki. Onun, etimizin etinden, kemiğimizin kemiğinden olduğunu hissederiz. Tüm noktalarda, onunla temasa geçeriz. Onun, tarihi [açıdan] kavranılması suretiyle, [Hıristiyanlık] Tradisyonu'nda öylesine çok olan, sözde çelişkiler de ortadan kaldırılmaktadır.» (17)

l — Hz. İsa Hakkında, Dr. Radhakrishnan'ın Görüşleri

«Hz. İsa'nın ıstırabı, Hz. İsa ancak beşerî bir muzdarip olduğu takdirde anlamlıdır. Hz. İsa, insan sevgisi uğruna ıstıraba teslim olmakla, Tanrı'yı, hayatının öteki eylemlerinde olduğundan daha çok açığa çıkarmaktadır. 'Tanrı dünyayı öylesine sevdi ki, yegâne Oğlu'nu verdi' ifadesi, sevme'nin ıstırap çekmek olduğu ... sezgisinin şiirsel bir tasviridir. Ne kadar çok seversek, ıstırabımız da o kadar çok artar. Sonsuz sevgi, sonsuz ıstıraptır. Bu görüşe göre, Hz. İsa, salt bir din adamı davranışından çok daha Yüksek bir Ahlâkiyat öğretmişti. O [Hz. İsa], insan hâline gelen Tanrı olmaktan ziyade, Tanrı hâline gelen bir insandır. (...)

«Hz. İsa'yı anlamak için, Hz. İsa'nın zihnine [yani öğrettiği bilgelige] sahip olmalıyız.» (18)

m — Hz. İsa Hakkında, Martinus'un Görüşleri

«Nasıralı Dünya Öğretmeni'nin [Hz. İsa'nın] vazifesi, başlıca şuydu: Dünyasal insana [beşere], her hayatta bir 'İlâhi İnsan' hâline nasıl gelineceğinin [yüce] örneğini vermek. Diğer bir deyişle, Hz. İsa'nın hayatında, dünya üzerindeki her beşerin, kaderini kabûl etmeyi, yeryüzünde oluşan, düşmanlık ve adaletsizlik, ıstırap, üzüntüler ve diğer mutsuzluklar gibi hoş olmayan durumlarda nasıl davranılacağını ve bu deneyimler vasıtasıyla da ölüm korkusunu altederek, en sonunda, hayatın hâkimi olmayı ve İlâhi Göksel Sürûr içinde gene doğmayı nasıl öğreneceği gösterilmişti.

«Dünya Öğretmeni Hz. İsa'nın Misyonu, böylece, sadece teorik [bir] öğreti olmayıp, o, kendi hayatı ve faaliyetleri vasıtasıyla, yeryüzündeki beşerler için öylesine gerekli olan hayat tarzını, sonuçlarıyla birlikte, uygulamalı ve fizikî olarak gözler önüne sermişti.» (19)

n — Hz. İsa Hakkında, C. G. Jung'un Görüşleri

«Hz. İsa, benliğin arşetipine örnek teşkil eder. İlâhî ya da Göksel türden bir Bütünlüğü, Yücelmiş bir İnsan'ı, Tanrı'nın ... günahla lekelenmemiş bir Oğlu'nu temsil eder. (...)

«Hz. İsa, beşeriyetin karanlığında uyuyan bedenin uyandırılışı için Prototip'tir. O [Hz. İsa], 'Spiritüel İçsel İnsan'dır.... Bu, şu anlama gelir ki, bilinçsiz hâldeki beşeriyette, Prototip Hz. İsa'ya tekabül eden gizil bir tohum mevcuttur. Beşer hâlindeki Hz. İsa'nın, ancak en yüce Christ'tan [Plân'ndan] neşrolan ışık vasıtasıyla bilinçlenmiş olması ve kendisindeki tabiatları ayırması gibi, bilinçsiz beşeriyetteki tohum da Hz. İsa'dan neşrolan ışık ile uyandırılmakta ve böylece, karşıtları aynı şekilde tefrik etmeye zorlanmaktadır....»

o — Hz. İsa Hakkında, Albert Schweitzer'in Görüşleri

«Hz. İsa'nın varlığını bizim için ifade eden hiçbir ültan bulamayız.

«Gölün kıyısındaki, onun kim olduğunu bilmeyen o kişiler gibi [olan] bizlere, Bilinmeyen ve İsimsiz Biri olarak yaklaşır. Aynı sözü söyler, 'Beni takip et!' Bizleri, çağımızın görevleri ile yüzyüze getirir. Emreder. Kendini, itaat edenlere, akıllı ya da akılsız [da olsalar], onun yoldaşlığında barış, meşakkat, mücadele ve ıstırap olarak ne deneyimliyorlarsa [işte] onda ifşa eder. Böylece, onlar, onun kim olduğunun farkına varırlar ama, bu, 'söylenemez bir sır' olarak kalır.» (20)

p — Hz. İsa Hakkında, Gandhi'nin Görüşleri

«Eminim ki, eğer O, şimdi burada, insanlar arasında yaşıyor olsaydı... 'Bana: Ya Rab, Ya Rab, diyen herkes Göklerin Melekûtu'na girecek değildir; ancak Gökler'de olan Babam'm iradesini yapan girer,' [Matta, 7/21] diye yazıldığı gibi, O'nun adını dahî belki de hiç işitmemiş olan birçok [kişinin] hayatını kutsardı. Hz. İsa, kendi hayatından alınacak ders ile, beşeriyete, hepimizin bir-den arkasından koşmamız gereken o görkemli amacı ve yegâne hedefi verdi. O'nun sadece Hristiyanlığa ait olmayıp, tüm Dünya'ya, tüm ülkelere ve ırklara ait olduğuna inanıyorum. (...)

«İncil üzerindeki ilk etüdlerimde bana güçlü bir şekilde gelen bir [sezgi] vardır ki, bir bapı okuduğumda beni derhal kavramıştı. [Sözkonusu] yer şuydu: 'Önce Tanrı'nın Melekûtu'nu ve O'nun hakkaniyetini arayın ve diğer her şey size eklenecektir.' Size derim ki, bu bapın espirisini anladığınız, değerini bildiğiniz ve ona göre hareket ettiğiniz takdirde, Hz. İsa'nın ya da başka herhangi bir Öğretmen'in kalbinizde ya da benim kalbimde hangi yeri işgâl ettiğini bilmeniz dahî gerekmeyecektir. (...)

«Hz. İsa'nın vaizlerini ve benim bunları yorumlayışımı gözönüne aldığım zaman, bir Hristiyan olduğumu kabûlde bir an bile tereddüt etmem. Fakat öte yandan şunu söylemek zorundayım ki, Hristiyanlık adı altında yapılanların çoğu, Hz. İsa'nın sözlerinin bir inkârıdır. Bu arada şuna da dikkatinizi çekmeliyim; söz konusu olan [inkâr], Hristiyanca bir yaşama düzeni değildir, genel olarak batıda anlaşıldığı anlamdaki Hristiyanlık ve Hristiyan inançlarıdır.»

r — Hz. İsa Hakkında, Peabody'nin Görüşleri

«Günümüz işçileri için, Kiliseler'in sözleri, çoğunlukla, İbranice kadar anlaşılamaz mahiyettedir; fakat, [işçiler,] Hz. İsa'nın Öğretisi'nde, sanki, âşina oldukları bir lisanın hoşça giden vurgularını içitmektedirler.» (21)

s — Hz. İsa Hakkında, H.G. Wells'in Görüşleri

«Hz. İsa'nın çok câzip bir şahsiyeti vardı. Cazibesine kapılanların kalbini aşk ve cesaretle doldurur, onları peşinden sürüklerdi. Onu gören zavıfların ve hastaların yüreklerine ferahlık gelir, ıstırapları dinerdi.

«Onu dinleyenler, öğretimine karşı kör ve sağır kalmış olabilirler, fakat onun, dünyaya başka bir çehre vermek yolundaki niyetini de anlamışlardır. Karşılaştığı mukavemetin mahiyeti, yargılanma ve idam şartları açıkça gösteriyor ki, Hz. İsa, çağdaşlarının nazarında insan hayatının ufuklarını genişletmek suretiyle hayatı değiştirmeye gelen bir insandı.

«Hz. İsa'nın, ilân ettiği devrim yalnız ahlâki ve toplumsal bir devrim değildi. İncil'in bazı kısımlarından açıkça anlaşıldığına göre, onun öğretiminde sarih bir siyasi eğilim de vardı. Zaten, kendisi, tahayyül ettiği ülkenin bu dünyaya ait olmadığını, bu ülkenin bir kral tahtına değil, insanların kalbine dayandığını söylüyor-

du. Fakat aşikârdır ki, onun ülkesi nerede olursa olsun, ne ne dereceye kadar insanların kalbinde kurulursa kurulsun, dış âlem de o ölçüde değişecek ve yenilenecekti.

«Zenginlerin ve kudret sahiplerinin, hayatlarını temeline yıkacak olan bu garip öğretime karşı cephe almış olmalarına şaşılabilir mi? Hz. İsa, onların halkın işlerini görmek bahanesiyle sağladıkları hasis menfaatleri geniş bir dinin ışığına tuttu. Korkunç bir ahlâk avcısı gibi, insanlığı o zamana kadar içinde yaşamış olduğu saklanma yerinden çıkarıyordu. Onun vâdettiği göz kamaştırıcı ülkede ne mülkiyet, ne imtiyaz, ne gurur, ne rütbeler silsilesi olmayacak, sevgiden başka da mülkâfat bulunmayacaktı.

Hız. İsa'nın öğretiminin temeli olan Tanrı Saltanatı doktrini hiç şüphe yok ki, insan düşüncesini tahrik eden ve kafasını değiştiren en büyük devrim doktrinlerinden biridir.» (22)

t — Hız. İsa Hakkında, Castro'nun Görüşleri

Küba lideri Dr. Fidel Castro, İsa Peygamber'in «Büyük bir devrimci» olduğunu ve Hristiyanlık ile «Küba sosyalizmi» arasında hiçbir çelişki bulunmadığını söylemiştir.

Küba Haber Ajansı'nın bildirdiğine göre, Castro, Hız. İsa'nın öğretileri ile sosyalizm arasında büyük benzerlikler olduğunu ileri sürmüştür.

Küba devriminden sonra yeni yönetim ile Katolik kilisesinin arasının açıldığını anlatan Castro, kiliseyi «zenginlerin kilisesi» haline gelmekle suçlamıştır. Castro, Hız. İsa'nın hayatını yakından incelediğini ve Hız. İsa'nın kendisini fakirlerin, ezilmişlerin ve istismar edilmişlerin savaşına adanmış ve haksızlıklara karşı mücadele veren bir devrimci olduğunu söylemiştir.

Castro, bu demeci, 1977'lerde Jamaika'yı ziyaret ettiği sırada kilise liderleri ile görüşürken vermiştir.

Eski Roma'da hristiyan olmanın, Pinochet yönetimi-
indeki şimdiki Şili'de, komünist olmaktan çok daha
az kötü olduğunu anlatan Castro, Küba'da, hiç kimse-
nin dini inançlarından dolayı soruşturmayaya maruz kal-
madığını ve hâlen, Sosyalist Küba Yönetimi ile kilise
arasında ilişkilerin düzelmekte olduğunu kaydetmiştir.

u — Hz. İsa Hakkında, Andrew Tomas'ın Görüşleri

«Hz. İsa'nın ortaya çıkışı, beşeriyetin Spiritüel Uya-
nışı için, İlahî Enkarnasyon Yasası'nın bir ... tezahürüy-
dü. Hz. İsa'nın doğumu sırasında, Doğu'dan kendisini
karşılama üzere, hareket hâlindeki bir Yıldız'ın [Beyt-
lehem Yıldızı'nın] yol gösterdiği üç ya da daha fazla Maj
gelmişti.

«Majlar ile Shambhala arasında bir bağlantı var
mıdır? Bunu akla getiren husus şudur: Majlar'ın, inan-
dıkları Tanrıları'nı Tibet'in kadim Bön Rahipleri'ne ⁽²³⁾
aktardıkları bilinirken, öte yandan, Bön Rahipleri de,
inançlarını Shambhala'nın Ermişleri'nden aldıklarını
iddia ediyorlardı. ⁽²⁴⁾

«Hz. İsa'nın Misyonu neydi? 'Kardeşçe sevgi ve hoş-
görü'ye dayalı bir kozmopolit dünya düzeni kurmak, ki
onda' ... ne Yunanlı ne de Yahudi, [ne] sünnetlilik ne de
sünnetsizlik, [ne] Barbar [ne de] İskit, [ne] kölelik [ne
de] özgürlük diye birşey yoktur...» (Koloselilere, 3/11).
Hz. İsa'nın dinamik mesajı, Orta Doğu'dan İngiltere'ye
kadar uzanan devasa Roma İmparatorluğu'nun prole-
terlerine ümit verdi. Milyonlarca köle ve plepler ⁽²⁵⁾,
bu Çağrı'ya yanıt verdiler ve kudretli Roma İmparator-
luğu'nu yıkan bir hareketi yarattılar. Bu hareket, Grek
[Kültürü'nden] miras kalan ve kendilerine ait olan ka-
dim felsefi ve bilimsel kültürleri bulunan soylular için
çekici değildi. Hristiyanlık, köleliğin ortadan kaldırıl-
masına giden kapıyı açmıştı.

«... Hıristiyanlık, başlangıç safhalarında, devrimci bir güçtü. Hıristiyanlar'ın, birbirlerine yardım etmek için kullandıkları merkezlerden oluşan gizli bir şebeke-leri vardı. Hıristiyanlığın, herkesin Tanrı önündeki eşit-liğinden ve insanların kardeşliğinden bahseden mesajı, Roma İmparatorluğu'nun aristokratik ve nasyonalist yapısını, alttan kazarak çökertti.

«Vicdan ve prensip sahibi olmayan Constantine, ... Romalı plepleri hoşnut etmek için Hıristiyanlığı bir dev-let kültü yapınca, Hz. İsa'nın 'merhamet ve barış mesa-ji' da tümüyle kayboldu. Kilise'nin bizzat kendisi bir milesse hâline gelmişti....

« [Hıristiyanlığın ne hâle geldiğine bakıp da, bun-
dan,] Yüce Majlar'ın çabalarının semeresiz olduğu so-
nucunu çıkarmamız doğru olmaz. 'Avatarlar' [Yüce
Dünya Öğretmenleri], kendilerini tapınılacak objeler
olarak sunmak yerine, beşeriyete yardım etmek için ge-
lirler. Kitlelerin, ışıkları'ndan yararlanmasını ve düşün-
ceyi boğan bağnaz sistemler yaratmamasını arzu eder-
ler» (26)

v — Hz. İsa Hakkında, Tolstoy'un Görüşleri

«Hz. İsa'nın öğretisine inanıyorum. Yeryüzünde
mutluluğun mümkün olabilmesi için, bütün insanlarca
gerçekleştirilmesi gerektiğine inanıyorum.»

Tolstoy'un inancının temel taşı da, Dağdaki Vaiz'dir.
Tolstoy, bu vaizin temel öğretisini beş buyrukta toplar:

- 1 — Öfkelenme. 2 — Eşini başkasıyla aldatma.
- 3 — Yemin etme. 4 — Kötülüğe kötülükle karşı koyma.
- 5 — Hiç kimseye düşman olma.

Öğretinin olumsuz bölümüdür bu, olumlu bölümü
ise şu tek satırla özetlenir:

Tanrı'yı ve benzerini kendin gibi sev.

«Hz. İsa, bu buyrukların en önemsizine bile aykırı davrananların, Tanrı ülkesinde en ufak yeri tutacağım söylemişti.

«Hz. İsa'nın öğretisi, Mısır, İsrail, Hindu, Çin ve Yunan İlkçağından aldığımız, güzel din öğretilerinden biridir benim için. Hz. İsa'nın, iki büyük ilkesi: Salt kusursuzluk demek olan Tanrı aşkı ile hiçbir ayırım yapmadan bütün insanları sevmek demek olan insan aşkı, dünyanın bütün bilgelerince, salık verilmiştir.»

y — Hz. İsa Hakkında, Atatürk'ün Görüşleri

«Hz. İsa; zamanının nihayetsiz sefaletlerini idrâk ve ıstırabât-ı umumiye devrinde âlemde tahakkuk etmeye başlamış olan lüzum-ı şefkatperveri'yi din hâlinde tercüme ve ifhâm etmek yolunu bildi.»

3. BÖLÜM

HZ. İSA VE MEDYOMLUK MİSYONU

«Spiritualistler, Hz. İsa'nın 'mucizeleri'ne inanmakta güçlük çekmezler, çünkü bilirler ki, bugün ... dünyanın her yanında, aynı derecede hayrete düşürücü olan [birçok] fenomen meydana gelmektedir.»

G. Maurice Elliott

a — Hz. İsa ve Medyomluk Misyonu

Spiritüalistler, Hristiyanlığın '*spiritüalist*' bir hareket şeklinde ortaya çıktığını ve Hz. İsa'nın da yüksek seviyeden bir Medyom olduğunu belirtmektedirler. Bu görüş, Hz. İsa'nın İncil'de anlatılan yaşamöyküsü'nün '*mucizevi*' veçhelerinin gerçek mahiyetini açıklayıcı niteliktedir. Ayrıca, Hristiyanlığın ilk dönemlerinde medyomluğun Kilise'ce uygulandığını belirten kanıtlar da mevcuttur. Ancak, medyomluk, 3. Yüzyıl'dan önce, Hristiyanlık uygulamalarının benimsenen bir veçhesi olmaktan çıkmıştı.

İnciller'den açıkça anlaşılmaktadır ki, Hz. İsa, gerçekten de son derece güçlü bir Hassas (Psişik) Kişi, bir Durugörü, Duruşiti ve Şifa Medyomu'ydu. Ayrıca, levitasyon, psikokinezi, apor ve materyalizasyon gibi fenomenler oluşturmaya muktedir olan bir Fiziki Medyomdu da.

İnciller göstermektedir ki, Hz. İsa, günümüzde tanınık olduğumuz psişik fenomenlerin çoğunu, belki de hepsini gerçekleştirmiştir. Hz. İsa'nın '*mucizeleri*'nde, çeşitli veçheleriyle tezahür etmiş olan geniş bir '*psişik güç spektrumu*'na rastlamaktayız.

b — Hz. İsa ve Telepatli Medyomluğu

İnciller'de, Hz. İsa'nın büyük bir ESP Medyomu, bir Hassas Kişi olduğunu gösteren birçok olaya rastlıyo-

ruz. Telepati, Durugörü ve Kehanet fenomenlerini, Yüksek Kişiliği'nde birçok kez tezahür ettirmiştir.

Hz. İsa'nın Telepati yeteneğine ilişkin olarak, İnciller'de, Yazıcılar'ın ve Ferisiler'in «düşüncelerini bilmesi»nden bahsedilir.

«Ve işte, bazı kimseler yatak üzerinde inmeli bir adamı getiriyorlardı; onu içeri sokup İsa'nın önüne koymağa uğraşıyorlardı. Kalabalıktan dolayı onu içeri sokmak için yol bulamıyarak, evin damına çıktılar; kiremitlerin arasından yatağı ile ortaya, İsa'nın önüne indirdiler. Onların imanını görerek, İsa: Ey adam, günahların sana bağışlandı, dedi. Yazıcılar ve Ferisiler: Küfür söyleyen bu kişi kimdir? Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir? diye düşünmeye başladılar. Fakat İsa düşüncelerini bilerek, cevap verip onlara dedi: Niçin yüreklerinizden düşünüyorsunuz? Hangisi daha kolay: Günahların sana bağışlandı, demek mi; yoksa: Kalk, yürü, demek mi?» (Luka: 5/18-23)

Hz. İsa'nın Yazıcılar ile Ferisiler'in «düşüncelerini bilmesi»ne ilişkin bir diğer olay da gene Luka İncili'nde (6/6-10) geçer.

c — Hz. İsa ve Durugörü Medyomluğu

G. Maurice Elliott, *Two Worlds* dergisinde yayımlanan ve aynı adı taşıyan kitabından derlenen, *Hz. İsa'nın Psişik Yaşamı*» (The Psychic Life of Jesus) adlı yazı dizisinde, Hz. İsa'nın Durugörü yeteneğinden bahsederken şöyle demektedir:

«Hz. İsa, psişik yeteneklerinin yanı sıra, durugörü... yeteneğine de sahipti. Bu, kendisine, insanların karakterlerine doğrudan vakıf olma kudreti veriyordu. Anlaşıldığına göre, insanların auralarını ve düşüncelerini, çevrelerindeki ether'in üzerinde oluşturduğu etkiyi 'görüyordu'.»

Nitekim Yuhanna İncili'nde, bu husus açıkça belirtilmektedir:

«*Ve Fısıh'ta, bayram günlerinde Yerusâlim'de iken, yapmış olduğu alâmetleri görerek çokları onun ismine iman ettiler. Fakat İsa, bütün insanları bildiği için, kendisi onlara inanmazdı; çünkü insan için kimsenin şehadetine ihtiyacı yoktu; çünkü insanda ne olduğunu o kendisi bilirdi.*» (Yuhanna: 2/23-25)

G. Maurice Elliott, Hz. İsa'nın, böylece, havarilerini de aynı şekilde 'bilerek' seçtiğini belirtmekte ve onlardaki psişik yeteneği durugörüşel olarak algılamış olması gerektiğini söylemektedir. Elliott'un, Hz. İsa'nın insanların 'auralarını okuması' ile ilgili olarak verdiği bir örnek de, Yuhanna İncili'nde (1/43-49) bahsedilen, Hz. İsa'nın Natanael'in karakterini bilmesi olayıdır.

Hz. İsa'nın Durugörü Medyomluğu ile ilgili birçok vaka mevcuttur. Bunların, «geçmiş bilme» (retrocognition) türünden olan bir örneği ise Yuhanna İncili'nde (4/13-19) geçer.

Hz. İsa, insanların geçmişlerini ve karakterlerini 'görmesinin' yanı sıra, uzak ya da yakın çevresindeki her şeyi de tilmüyle algılayan komple bir Durugörür'dü:

«*Ve Ferisiler dışarı çıkıp İsa'yı nasıl helâk etsinler diye, ona karşı öğütleştiler.*

«*İsa bunu bilerek oradan çekildi, ve çokları onun ardınca gittiler. İsa onların hepsini iyi etti.*» (Matta: 12/14-15)

Hz. İsa'nın aynı mükemmellikte bir Duruşiti Medyomu olduğunu belirleyen olaylar, havarilerin arasındaki «söyleşmeleri bilmesi» şeklinde geçer:

«*Şakirtler karşı yakaya gelince, ekmek almağı unuttular. Ve İsa onlara dedi: Sakının da Ferisiler ile Sadukiler hamurundan kaçının. Ve onlar: Ekmek almadık,*

diye aralarında söyleşiyorlardı. İsa da bunu bilerek dedi: Ey az imanlılar! Ekmeğiniz olmadığından dolayı aranızda neden söyleşiyorsunuz?» (Matta: 16/5-8)

Hız. İsa'nın, havarilerin, kendisini yağla mesheden kadının aleyhindeki konuşmalarını bilmesi, Matta İncili'nde (26/6-10) yer alan bir diğer Duruşiti vakasıdır.

d — Hız. İsa ve Kehanet Medyomluğu

Hız. İsa'nın ESP Medyomluğu'nun bir diğer vechesini oluşturan güçlü Kehanet yeteneğine İnciller'den çeşitli örnekler verilebilir. Bu örneklerde, Hız. İsa'nın, olacak olanları hep önceden bildiği görülmektedir. Bunların en ilginç, belki de, Hız. İsa'nın, 'Petrus'un inkârına' dair kehanetidir:

«Simun, Simun, işte, buğday gibi kalburlamak için Şeytan sizi istedi; fakat senin imanının tükenmesin diye senin için ben dua ettim; ve yine döndüğün zaman, kardeşlerine kuvvet ver. O da İsa'ya dedi: Ya Rab, seninle hem zindana, hem ölüme gitmeye hazırım. İsa dedi: Petrus, sana diyorum: Beni tanıdığını sen üç kere inkâr etmeden, bugün horoz ötmeyecek.» (Luka: 22/31-34)

«İsa'yı yakalayıp götürdüler, ve başkâhinin evine soktular. Petrus da uzaktan ardınca gidiyordu. Avlunun ortasında bir ateş yakıp birlikte oturdukları zaman, Petrus onların arasında oturdu. Ve bir hizmetçi kız, Petrus'un ateş ışığında oturduğunu görerek ona dikkatle bakıp dedi: Bu adam da onunla beraberdi. Fakat o: Kadın, ben onu tanımam, diye inkâr etti. Biraz sonra bir başkası onu görüp dedi: Sen de onlardan birisin. Fakat Petrus: Be adam, değilim, dedi. Bir saat kadar sonra bir başkası: Gerçekten bu adam onunla beraberdi, çünkü Galileli'dir, diye ısrar etti. Fakat Petrus: Be adam, senin ne dediğini bilmem, dedi. Henüz söz söylemekte iken, hemen horoz öttü. Ve Rab dönüp Petrus'a

baktı. Petrus, Rabbin, kendisine: Bugün horoz ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin, diye söylediği sözü hatırladı. Ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.» (Luka: 22/54-52)

Hız. İsa'nın kehanetlerine verilebilecek diğer bazı örnekler de şunlardır:

Hız. İsa'nın, '*kendisini mesheden kadının İnciller vasiyetiyle anılmasına*' dair kehaneti (Matta: 26/6-13).

Hız. İsa'nın, '*ele verilip çarmıha gerilişine ve kıyam edişine*' dair kehaneti (Matta: 17/22-23).

Hız. İsa'nın, '*Kudüs'ün mahvına*' dair kehaneti (Matta: 24/1-2).

G. Maurice Elliott, Hız. İsa'nın Kudüs'le ilgili bu kehaneti hakkında şunları söylemektedir:

«*Kırk yıl sonra bu kehanet yerine gelmişti. Romalı general Titus, Kudüs'ü, çevresinde tahkimat yaparak kuşatmıştı. Kuşatmadan sonra, kent ve sakinleri dehşetli bir kırım uğramışlardı.*»

e — Hız. İsa ve Psikokinezi Medyomluğu

Hız. İsa'nın Yüce bir Fizikî Medyom olarak gerçekleştirdiği tezahürler, fizikî medyomluğun kapsamına giren PK, levitasyon gibi fenomenlerin birer Görkemli Örneği'dir.

Hız. İsa'nın PK Medyomluğu denildiğinde, sınırlı bir telekinezi tarzında (— yani, objelerin, temas edilmeden harekete geçirilmeleri şeklinde —) değil de, daha ziyade genel bir '*zihnin maddeye hakimiyeti*' tarzında oluşturulan PK olayları sözkonusu olmaktadır. Bunların arasında, Hız. İsa'nın bir incir ağacını kurutması (Matta: 21/18-22); fırtınayı dindirmesi (Matta: 8/23-27); Barnabas İncili'nde (189) geçen, '*Güneş'i durdurması*' olaylarını sayabiliriz.

Hız. İsa'nın bir incir ağacını kurutması, Matta İncili'nde şu şekilde anlatılır:

«*Ve İsa sabahleyin şehre dönerken acıktı. Yol kenarında bir incir ağacı görüp ona geldi; ancak yapraklardan başka onda bir şey bulmadı; ve İsa ona dedi: Artık senden ebediyen meyva çıkmasın. Ve incir ağacı hemen kurudu. Şakirtleri bunu görünce: İncir ağacı hemen nasıl kurudu! diyerek şaşıldılar. İsa cevap verip onlara dedi: Doğrusu size derim: Eğer imanınız olup şüphe etmezseniz, yalnız bu incir ağacına olanı yapacak değilsiniz, fakat bu dağa: Kalk, denize atıl, derseniz, olacaktır. Ve duada iman ederek her ne dilerseniz alacaksınız.*»

«*Günümüzde, incir ağaçlarını 'derhal kurutabilen' bir kimse var mıdır? Evet — hem de aynı psişik kuvveti [PK gücünü] kullanarak.*»

Bu satırları yazan G. Maurice Elliott, 'ağaç kurutma fenomeni' hakkında şu açıklamaları yapmaktadır:

«*Dr. Alexander Cannon, 'Görünmeyen Tesir' adlı kitabında, Hz. İsa'nın bir incir ağacını kurutmuş olduğuna gerçekten inanıp inanmadığını ve böyle bir fiili bugün için bir 'mucize' olarak mütalâa edip etmeyeceğini soran ünlü bir profesörden bahsetmektedir. Profesör, daha sona, Dr. Cannon'u civardaki bir bağa götürür. Bağda bulunan yaşlı bir ağaca şöyle seslenir: 'İyi yaşadın; hayatın fırtınalarına göğüs gerdin ... Şimdi öl ve artık canlanma!' Ağaç, derhal kurur....*

«*Dr. Cannon ve daha başkaları, ağacın kurumuş hâlini ve kurumayı kaydetmiş olan fotoğrafları incelemişlerdir. Dr. Cannon, şöyle demektedir: 'İncir ağacının sadece bir emirle kurumasına sebep olan, Hz. İsa'nın zihniydi. Bu «mucize», günümüzde, Hindistan ve Tibet'in, ücra yerlerinde, tanık olduğum üzere, sık sık gerçekleştirilmektedir.*

«*Bir insanın zihni, bir ağacın kurummasına nasıl sebep olmaktadır? Dr. Cannon, Hz. İsa ile ilgili olarak, şunları yazıyor: '[Hz. İsa,] bedeninin vibrasyonlarını in-*

cir ağacından neşrolan vibrasyonlara dikkatlice ayarlamak suretiyle, emir verebilmiş ve [ağacı] kendisine itaat ettirebilmişti.»

f — Hz. İsa ve Levitasyon Medyomluğu

Hız. İsa, havarilerin gözleri önünde, suyun üzerinde yürüyerek, 'levitasyon' fenomeninin Yüksek bir Örneği'ni vermiştir:

«Ve İsa şakirtleri hemen kayığa binmeye ve halkı salverinceye kadar kendisinden önce karşı yakaya geçmeye zorladı. Ve halkı salverdikten sonra, dua etmek için dağa ayrıca çıktı; akşam olunca, orada yalnız başına idi. O sırada kayık denizin ortasında dalgalarla dövüşmekte idi; çünkü yel onlara karşı idi. Ve gecenin dördüncü nöbetinde, İsa denizin üzerinde yürüyerek yanlarına geldi. Fakat şakirtler, onu denizin üzerinde yürürken görünce: Bu bir hayalettir, diye şaşırdılar; ve korkudan bağırıldılar. Fakat hemen İsa: Cesur olun, benim, korkmayın, diyerek onlara söyledi. Petrus ona cevap verip dedi: Ya Rab, eğer sen isen, suların üzerinde sana gelmemi emret. Ve İsa: Gel, dedi. Petrus da kayıktan inip İsa'ya gelmek için suların üzerinde yürüdü. Fakat yeli görünce korktu, ve batmaya başlayarak: Ya Rab, beni kurtar! diye bağırıldı. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu, ve kendisine dedi: Ey az imanlı, neden şüphe ettin? Onlar kayığa çıktıkları zaman, yel dindi. Kayıkta olanlar: Gerçek sen Allah'ın Öğulu'sun, diye ona tapındılar.» (Matta: 14/22 - 23).

g — Hz. İsa ve Apor Medyomluğu

Hız. İsa'nın da diğer Peygamberler gibi, Apor Medyomluğu sayesinde 'bolluk mucizeleri' ve 'apor olayları' oluşturduğunu görüyoruz. İnciller'de geçen apor olayları şunlardır:

'Beş bin erkeğin doyurulması' olayı (Markos: 6/36-44) (27).

'Dört bin erkeğin doyurulması' olayı (Matta: 15/32-38) (27).

'Büyük balık avı' (Luka: 5/1-7).

'Bir diğer büyük balık avı' olayı ise Yuhanna İnci-li'nde (21/1-6) şöyle geçer:

«Bu şeylerden sonra, İsa, Taberiye Gölü kenarında yine şakirtlere [çarmıha gerilişten sonra] kendisini gös-terdi; ve böylece gösterdi. Simun Petrus, Didimos deni-len Tomas, Galile'nin Kana şehrinden Natanael, Zebedi'nin oğulları, ve onun şakirtlerinden başka ikisi birlikte idiler. Simun Petrus onlara: Balık avına gidiyorum, dedi. Ona: Biz de seninle geliriz, dediler. Çıkıp kayığa bindiler; o gece bir şey tutmadılar. Artık gün doğarken, İsa kıyıda durdu; fakat şakirtler İsa idiğini bilmediler. Ve İsa onlara dedi: Çocuklar, bir yiyeceğiniz var mı? Ona: Hayır, diye cevap verdiler. O da onlara dedi: Ağı kayığın sağ yanına atın, bulursunuz. Bunun üzerine attılar ve balıkların çokluğundan artık ağı çekemiyorlardı.»

Levi İncili'nde (1), bir başka Apor olayı olan 'suyun şaraba çevrilmesi', vakası yer alır:

«İsa, bir kenarda durup sessiz düşünürken, anası geldi ve ona: Şarap tükendi; ne yapacağız, dedi. Ve İsa ona dedi: Şarap nedir ki? Üzümlerin tad verdiği sudan ibarettir. Ve üzümler nedir? Üzümler, tezahür ettirilmiş olan belirli düşünce türlerinden ibarettir, ve ben o düşünceyi tezahür ettirebilirim, ve su, şarap olacaktır. İsa, hizmetçileri çağırdı ve onlara dedi: Müritlerim, taştan yapılma altı su küpü, bunların her biri için bir küp getirin ve onları ağızlarına kadar suyla doldurun. Hizmetçiler [herbiri iki veya üç metriti (28) alan] su küp-lerini getirdiler, ve onları ağızlarına kadar doldurdular. Ve İsa, kudretli bir düşünceyle, etherleri, tezahür etmiş olanlara ulaşınca kadar harekete geçirdi, ve işte, su kızardı, ve şaraba dönüştü.» (Levi: 70/8-13)

Yüzyıllar sonra, Hz. Mevlânâ da, suyu yiyeceğe dönüştürme şeklinde, aynı türden bir apor olayı oluşturmaktı (29).

h — Hz. İsa ve Transfigürasyon Medyomluğu

Hz. İsa'nın Fiziki Medyomluğu'nun Yüce bir Tezahürü de, 'materyalizasyon' fenomeninin kapsamına giren 'Transfigürasyon' olayıdır:

«Ve vâki oldu ki, bu sözlerden sekiz gün kadar sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakub'u beraberinde alıp dua etmek için dağa çıktı. Dua ederken yüzünün görünüşü başka oldu, ve esvabı ak ve çok parlak oldu. Ve işte, iki kişi onunla konuşuyorlardı; bunlar Musa ve İlyâ idiler ki, izzetle görüp, yakında Yerusâlim'de vaki olacak intikâlini söylüyorlardı. Fakat Petrus ve onunla beraber olanlara uyku basmıştı. İyice uyandıkları vakit ise, İsa'nın celâlini ve kendisiyle beraber duran iki kişiyi gördüler. Ve vâki oldu ki, onlar İsa'nın yanından ayrılır-larken, Petrus ne söylediğini bilmeyerek İsa'ya dedi: Üstat, bizim için burada bulunmak iyidir; biri sana, biri Musa'ya ve biri İlyâ'ya üç çardak kuralım. Petrus bunları söylerken, bir bulut geldi, onlara gölge saldı; ve buluta girerken şakirtler korktular. Buluttan: Seçtiğim oğlum budur, onu dinleyin, diye bir ses geldi. Ve ses geldiği vakit, İsa yalnız bulundu. Ve onlar sustular, ve o günlerde kimseye gördüklerinden bir şey söylemediler.» (Luka: 9/28-36)

G. Maurice Elliott, 'Transfigürasyon' olayının analizini şu şekilde yapmaktadır:

« [Transfigürasyon sırasında] Dört Medyom mevcuttu. Bunların En Yüce'si olan Hz. İsa, demateryalize olmuştu ... kendisini, Spiritüel Beden'in ihtişamı içerisinde göstermişti: '... yüzü güneş gibi parladı ve esvabı ışık gibi ak oldu....' Kuşkusuz, üzerinden atmış olduğu bedeninin unsurları, Hz. Musa ile Hz. İlyâ'nın materyalize olmalarına kısmen katkıda bulunmuştu.

«'Üzerlerine uyku basmış olan' Petrus, Yuhanna ve Yakub, derin bir transa girmişlerdi ve onlardan 'psişik güç' alınıyordu. Bu Üç Medyom, 'iyice uyandıklarında', yani transtan çıktıklarında, Üç Peygamberi, ihtişam içerisinde, birarada dururken görmüşlerdi. Ne varki, psişik güç, giderek etkisini yitiriyordu: '... Onlar, Hz. İsa'nın yanından ayrılırlarken...' : Hz. Musa ve Hz. İlyas, ayrılıyorlar, yani 'demateryalize' oluyorlardı.

«Petrus, bu arada, üç çadır kurmayı önermişti. Geceleyin, dağda, çok soğuk olmalıydı. Dahası, materyalizasyon fenomeni sırasında, daima, ısının düştüğü görülür — paltolarını celse odasının dışında bırakanlar, bunu çok iyi bilirler.

«Fakat, 'Petrus bunları söylerken, bir bulut geldi, onlara gölge saldı ve buluta girerken müritler korktular' Korkmalarının sebebi neydi? Dağdaki bir sis bulutu, insanları korkutmaz. Bu, olağan bir bulut ya da sis olamazdı. Nitekim, materyalizasyon celselerinde bulunmuş olanlar bilir ki, bu, materyalizasyon ve demateryalizasyon işlemlerini perdeleyen, 'ektoplazmik bir buluttur' (30). Üç mürit de bu olguya âşina değildi. Hz. Musa ve Hz. İlyas demateryalize olurlarken, Hz. İsa da re-materyalize olmaktaydı.

«Yüzüstü düşen müritler, gözlerini kaldırdıklarında, Hz. İsa'dan başka kimseyi görmemişlerdi. Eski Ahit'in iki Yüce Kişisi, geldikleri Yüksek Âlemler'e dönmüşler, Hz. İsa ise dünyamıza geri gelmişti....»

k — Hz. İsa ve Materyalizasyon Medyomluğu

Yeni Ahit'te bahsedilen bir diğer Materyalizasyon olayı da, Hz. İsa'nın, diğer bazı Yüksek Şahsiyetler'de de tanık olunduğu gibi, müritleri ile havarilerinin psişik güçlerini kullanarak onların önünde birçok kez 'kıyam etmesi'dir:

«O vakit İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme âdeti üzere, onu baharlarla beraber keten bezlerine sar-dılar. Haça gerildiği yerde bir bahçe, ve bahçede henüz içine hiç kimse konulmamış yeni bir kabir vardı. Ve Yahudiler'in Hazırlık günü olduğu için, İsa'yı oraya koy-dular, çünkü kabir yakındı.» (Yuhanna: 19/40-42)

«Haftanın ilk gününde, daha karanlık iken, Mec-delli Meryem kabre erken geldi; taşı kabirden kaldırıl-mış gördü. O vakit koşup Simun Petrus'a ve İsa'nın sev-diği öbür şakirte geldi, ve onlara dedi: Rabbi kabirden kaldırmışlar, ve onu nereye koymuşlar, bilmiyoruz. Ve Petrus ile öteki şakirt çıkıp kabre doğru geliyorlardı. İkisi birbiriyle koşuyorlardı; fakat öbür şakirt Pet-rus'tan daha çabuk koştu, önce kabre o geldi; ve eğile-rek içeri bakıp keten bezlerini yerde durmakta gördü; fakat içeri girmedi. O vakit onun ardınca Simun Pet-rus da gelip kabre girdi; ve keten bezlerini yerde dur-makta, ve İsa'nın başında olan mendili, keten bezlerle olmayıp ayrıca bir yerde sarılı gördü. Ve kabre önce gelmiş olan öbür şakirt de o zaman girip gördü, ve iman etti. Çünkü İsa'nın ölülerden kıyam etmesi gerektir ya-zısını henüz bilmiyorlardı. O vakit şakirtler yine evleri-ne gittiler.

«Fakat Meryem ağhıyarak dışarda kabrin yanında duruyordu. Aqlarken eğilip kabrin içine baktı; ve biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başında ve öbürü ayağında oturan, beyazlar giymiş, iki melek gördü. Onlar da ken-disine: Kadın, niçin ağlıyorsun? dediler. O da onlara dedi: Çünkü Rabbimi kaldırmışlar, ve onu nereye koy-muşlar bilmiyorum. Bunu dedikten sonra, arkasına dö-nüp İsa'yı durmakta gördü; ve İsa olduğunu bilmiyor-du. İsa ona dedi: Kadın, niçin ağlıyorsun? kimi arıyor-sun? O da onu bahçıwan sanıp ona dedi: Efendi, eğer onu sen götürdünse, nereye koyduğunu bana söyle, ben

de onu kaldırıyım. İsa ona: Meryem! dedi. O da dönüp ona İbranice: Rabbuni, dedi; ki, Öğretmen demektir. İsa ona dedi: Bana dokunma; çünkü ben daha Baba'nın yanına çıkmadım; fakat kardeşlerime git, ve onlara söyle: Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Allah'ımın ve sizin Allah'ınızın yanına çıkıyorum. Mecdelli Meryem gelip şakirtlere Rabbi gördüğünü, ve Rabbin kendisine bunları söylediğini bildirdi.

«O gün, haftanın ilk günü, akşam olunca, Yahudiler'in korkusundan şakirtlerin bulundukları yerin kapıları kapalı iken, İsa geldi, ve ortada durup onlara: Size selâmet! dedi. Bunu söyleyip onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Şakirtler de Rabbi görüp sevindiler. İsa yine onlara dedi: Size selâmet! Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum. Bunu dediği zaman, onlara üfürdü, ve: Ruhülkudüs'ü alın, dedi. Kimlerin günâhlarını bağışlarsanız, onlara bağışlanmış olur, ve kimlerinkini alı Korsanız, alıkonmuş olur.

«Fakat Onikiler'den biri olup Didimos denilen Tomas, İsa geldiği vakit onlarla beraber değildi. İmdi öbür şakirtler ona: Rabbi gördük, dediler. Fakat o onlara dedi: Eğer ben ellerinde çivilerin yerini görmezsem, ve çivilerin yerine parmağımı koymazsam, böğrüne de elimi koymazsam, inanmam.

«Sekiz gün sonra, şakirtleri yine içerde idiler, Tomas da onlarla beraber idi. Kapılar kapalı iken, İsa gelip ortada durdu, ve: Size selâmet! dedi. Ondan sonra Tomas'a dedi: Parmağımı buraya getir, ve ellerime bak; elini de getir, böğrüme koy; ve imansız olma, ancak imanlı ol. Tomas cevap verip ona: Rabbim, ve Allahım! dedi. İsa ona dedi: Beni gördüğün için iman ettin; görmeden iman edenlere ne mutlu!» (Yuhanna: 20/1-29).

Edgar Cayce, 'akaşık kayıt okumaları'nda, Hz. İsa'nın kıyam edişinin nasıl meydana geldiğini, Yüksek Se-

viye'den bir Materyalizasyon olayı olarak kendine özgü mekanizmasını ve bu fenomenle kıyaslamak için de genel anlamda, fizik beden terkedildiğinde yeni formlar'ın ediniliş şeklini anlatmaktadır:

«Hz. İsa'nın bedeninin transmutasyonu'nun [dönüşümü'nün] gizemli bir yanı yoktur. Çünkü, fiziki şuur içindeyken Baba-Ana Tanrı ile bir-olma'yı edinmiş olarak, tam olma hâli öylesineydi ki, bedenın dezentegrasyonu ile birlikte (—kefenin, elbisenin, peşkirin yerde duruş tarzının ima ettiği şekilde—) fizik-beden biçimine bürünmesi [sözkonusuydu. Transmutasyon] tarzı böyleydi. Eir [bedenden] ötekine değişmek gibi bir transmutasyon değildi.

«Fizik-beden'in, kapı kapalıyken, Yukarı Oda'ya girmesi tarzında ima edildiği üzere, [bu giriş,] bedenın içinden geçtiği ahşabın bir parçasını teşkil ederek değil de, İman'ın hazırladığı bir karşılaşmadan ötürü, odada bulunan 'ether dalgaları'ndan bedeni oluşturarak [gerçekleştirilmişti]. Çünkü, denilmişti ki: 'Yeruşalim'de (— yukarı oda'da —) bekle, Yüce'den gelen kudret ile massolana kadar'.

« [Mecdelli] Meryem'e bahçede [Hz. İsa tarafından] söylenilen, 'Bana dokunma; çünkü ben daha Baba'nın yanına çıkmadım,' [Yuhanna: 20/17] sözünde ima edildiği üzere, [Hz. İsa'nın,] biçimlenen [ve] Meryem'in normal ya da dünyasal gözüyle gördüğü bedeni (teni) öyleydi ki, tüm kudretin ya da tüm gücün kaynakları ile şuurulu birleşme olmadan dokunulamazdı.

«Fakat, daha sonra, (— birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü, ve hattâ altıncı karşılaşma vuku bulduğunda —) O [Hz. İsa], o zaman, 'Parmağını buraya getir, ve ellerime bak; elini de getir, böğrime koy; ve imansız olma, ancak imanlı ol,' dedi [Yuhanna: 20/27]. Bu, dönüşümü belirliyordu.

«Çünkü, ima edildiği üzere, ruh, bedenden ayrıldığında (burada Hz. İsa'dan bahsedilmiyor, ...), terketmiş olduğu bedenın formu'nun tümüne sahiptir ama, dünyasal zihin için, o zihin sonsuz [olanla] ahenktâr olmadıkça, görünmez olur. Sonra, sonsuz [olanda], dokunulabilir bir hâlde, fizik varlığın tüm vasıflarıyla, arzularla birlikte belirir, tâ ki bunlar [vasıflar ve arzular], Evrensel Şuur'a sahip bir faaliyet ünitesi ile ahenktâr kılınana kadar.

«Hz. İsa'nın bedeni'nde [sözkonusu] olduğu üzere, [Hz. İsa'nın] 'Çocuklar, bir yiyeceğiniz var mı?' [Yuhanna: 21/5] sözü, orada hazır bulunan müritlere ve havarilere ima ediyordu ki, bu, transmutasyon olmayıp, arzu sayesinde maddî şeyler yiyebilecek olan bedenın atomları ile hücrelerinin 'rejenerasyonu'ydu, 'gene-yaratılması'ydı; [Hz. İsa'ya] balık ve (petekte) bal sunulmuştu. (...)

«Her varlığın, [fizik] bedende bulunmadığı zaman kendisini bulabileceği, Güneş Sistemi çevresindeki (Güneşimiz'in çevresindeki planetlerce temsil edilen) o çeşitli âlemler sözkonusu olduğunda, varlığın, bu öteki âlemlerde dünyasal bir form'a değil de, o bireysel planetin ya da mekânın aynı boyutsal unsurlarına uyan bir desene bürünmesi gibi [bir olgudur bu].

«Şu hâlde Hz. İsa'nın etten bedeni dünyada mükemmel hâle geldiğinden, Çarmıh'ta ve kabirde bir kenara bırakıldığında, fizik beden (— beşerin, boyutlar olarak bildiği şeyin içinden geçerek —) uzaklaştı ve o zaman, Ruh, bedene tekrar girdiği şekilde, o Varlığa hakim olabildi. Böylece, o vakit [belirli] bireylere yaptığı ve hâlen (genel olarak) beşerlere yapmakta olduğu gibi, kendisini dünyaya sundu.»

Görülüyor ki, Cayce, Hz. İsa'nın, birer medyum olan mürit ve havarilerinin psişik gücünden yararlanmak su-

retiyle (bedenin, odada bulunanların 'ether dalgaları'n-dan oluşturulması; 'dünyasal gözle' bakan Mecdelli Mer-yem'in bedene dokunamaması), içinde görüldüğü bedeni Materyalizasyon yoluyla oluşturduğunu (bedenin atom ve hücrelerinin 'rejenerasyonu', 'gene-yaratılması') açık-ça belirtmektedir.

Yogananda da guru'su Sri Yukteswar'ın, aynen Hz. İsa gibi, 9 Mart 1936'da fizik dünyadan ayrıldıktan son-ra, terkettiği bedenin aynısı olan bir beşerî form içeri-sinde materyalize olmasından bahseder:

«Sri Yukteswar'ın beşerî formu'nu görünce, beni, vecit dalgaları sardı ! (...)

«Fakat, bu, sen misin, Üstad, aynı Tanrı Aslanı mı? Zalim Puri kumlarının altına gömdüğüm [bedene] ben-zeyen bir bedene mi büründün?»

«'Evet evlâdım, aynıyım. Bu, beşerî bir bedendir. Ben, onu, ethereal olarak görüyorsam da, senin görüşü-ne göre o, fizikidir. Kozmik atomlardan, rüya-dünyanız'-da [yer alan] Puri'deki rüya-kumlar'ın altına gömdüğün kozmik-rüya, fizik bedene tıpatıp benzeyen yepyeni bir beden yarattım.' (...)

«'Melek guru', dedim, 'bedenin, Puri aşramı'nda üzerinde göz yaşı döktüğüm zaman nasıl görünüyordu ise, [yine] aynen öyle görünüyor.'

«'Ah, evet, yeni bedenim, eskisinin mükemmel bir kopyası. Bu formu, istediğim zaman, dünyadayken yap-tığımdan daha sık olarak⁽³¹⁾, materyalize ya da dema-teryalize ediyorum....' »

Sri Yukteswar'ın guru'su Lahiri Mahasaya da, fizik bedeninin yakıldığıının ertesi günü (— 26 Eylül 1895'te vefat etmişti —), saat tam 10.00'da, hepsi de değişik kentlerde oturan üç ayrı müridine, beşerî formu içeri-sinde görünmüştü. Bu müritlerden Swami Keshaba-nanda, olayı Yogananda'ya şöyle anlatmıştı:

«*Ertesi gün, sabah saat onda, henüz Banaras'taydım ki, odamı büyük bir ışık kapladı. Birden, önümde, Lahiri Mahasaya'nın beşerî formu duruyordu! Tıpatıp eski bedenine benziyordu, sadece daha genç görünüyordu ve daha parlaktı. İlâhî gurum, bana, 'Keshabananda, benim,' dedi, 'Yakılan bedenimin dezentegre olan atomlarından, yeniden biçimlendirilmiş bir form kıyam ettim....' Lahiri Mahasaya, beni kutsadıktan sonra, ortadan kayboldu.*»

Bir vizyon gördüğünü sanan bir başka müride, Swami Pranabananda'ya ise, Lahiri Mahasaya, Hz. İsa'yı hatırlatan bir şekilde, «*İşte, tenime dokun,*» demişti, «*Ben, her zamanki gibi, yaşıyorum. Yas tutma; ben daha seninle birlikte değil miyim?*»

Yogananda, Hint ermişi Kabir'in de, aynı şekilde, fizik bedeninin ölümünden sonra kıyam edişini şöyle anlatır:

«*Kabir, çok sayıda olan inananları arasında hem Hindu hem de Müslümanlar'ın bulunduğu büyük bir 16. Yüzyıl ermişiydi. Kabir vefat ettiğinde, müritleri, cenaze merasiminin yapılış tarzı hakkında ihtilâfa düşmüşlerdi. Onlara kızan Üstad, kıyam ederek, şu talimatı verdi: 'Cenazemin yarısı İslâmî törenle görülsün. Öbür yarısı da Hindu ayini ile yakılsın.' Daha sonra da ortadan kayboldu. Müritler, kabir'in bedenini örten kefeni açınca, düzenli bir şekilde duran güzel çiçeklerden başka bir şey bulamadılar. Kabir'in sözlerine itaat edilerek, bunların yarısı Maghar'da Müslümanlar tarafından gömülmüş, öteki yarısı da Hindu törenleriyle Banaras'ta yakılmıştı. Maghar'daki kabri Müslümanlar'ca hâlâ daha ziyaret edilir.*»

Kabir'in kefeni açıldığında, bedeninin orada bulunmayışı, Hz. İsa'nın bedenine sarılmış olan keten bezinin içi boş bir hâlde bir kenarda durması olayı ile tam bir paralellik taşımaktadır.

Yüksek Rehber Ruh «*Silver Birch*», kendisine yöneltilen, «Hz. İsa, kıyam edişinden sonra kendisini müritlere gösterdiğinde, bu, bugün tanık olabildiğimiz [materyalizasyon fenomenine] benzer bir materyalizasyon muydu?» şeklindeki bir soruya, açık ve geniş kapsamlı bir yanıt vermiştir:

«Tabi! Hz. İsa'nın,... dünyanızda yerine getirmesi gereken Büyük bir Misyon'u vardı... Siz bunu kabul etmeyebilirsiniz ama, ben Hz. İsa'yı bir çok kereler gördüm.

«Size şunu söylüyeyim ki, sizin Spiritüalizm diye adlandırdığınız, ancak benim 'Ruhun Kudretinin Faaliyeti' dediğim şeyin başlıca harekete geçiricisi Hz. İsa'dır.

«Misyonu'nu yerine getirmesi için, psişik güç sağlayacak kişileri seçmesi gerekiyordu. Bunlar, eğitim görmüş, kültürlü, sosyal mevki sahibi ya da entellektüel kişiler değildi. Bu insanlar, Hz. İsa gibi, ancak kendisinden çok daha az derecede ruhsal yeteneklere sahip olan kişilerdi. Böylece onlar, Hz. İsa için, mükemmel bir Psişik ve Spiritüel Güç Santralı oluşturdular.

«Hz. İsa, fizik fenomenlerin gözler önüne serilmesini istediğinde, örneğin Transfigurasyon Dağı'nda tarif edildiği şekilde, Hz. Musa ile Hz. İlyas'ın materyalizasyonu için gerekli gücü sağlayabilecek olan 'fizik medyumlar' Petrus, Yuhanna ve Yakub'u da kendisiyle birlikte götürmüştü.

«Aynı şekilde, müritler, Hz. İsa'nın göğe alınmasından sonra biraraya geldiklerinde, müritlerin oluşturduğunu güç santralinden ötürü, ölümün hayata hiçbir şekilde hükmetmediğinin Yüce Kanıtı'nı gözler önüne sermek için kendisini gösterebilmişti, ve kendisini fizikî form içinde açığa vuran ve hattâ, şüpheli mürit Tomas'ı, bu [bedenin], dünyâ üzerindeyken sayesinde tezahür ettiği

bedene benzediğinden emin olması için, materyalize olan bedenine dokunmaya ve hissetmeye davet eden, hepsinin sevdiği Üstad [işte] buradaydı.»

Ünlü uzay araştırmacısı George Van Tassel, «*Science and Religion*» adlı kitabında, Silver Birch'ün açıklamış olduğu bu konuya değinerek, şunları söylemektedir:

«Hz. İsa'nın, müritlerini, zamanının tahsillileri arasından değil de, zihni faaliyet bakımından daha sâde hattâ [pasif] olanlar arasından seçmiş olmasının sebebi şudur:

«12 basit zihinli insanın enerjilerini kullanmanın daha kolay olacağını biliyordu. Kafası bir sürü dogmalarla, âdetlerle, dini illusionlarla dolu olan okumuş bir insandan yararlanmak daha güç olacaktı.

«Hz. İsa'nın ortaya koyduğu birçok tezahür, gene kendisinin kontrolü altında bulunsa dahî, bu 12 kişinin ortaya koyduğu muazzam enerji sayesinde meydana geliyordu. Bu tezahürleri mucize olarak vasıflandıranlar bunları anlayamayanlardır. Mucize diye birşey yoktur. Herşey tabii kanunların sebep ve tesirleriyle meydana gelir.»

1 — Hz. İsa ve Otomatik Yazı Medyomluğu

Hz. İsa'nın Otomatik Yazı Medyomluğu da yapmış olabileceğine ilişkin bir olay, Yuhanna İncili'nde geçmektedir:

«Sabah erken yine mabede geldi, bütün halk yanına geldiler; ve oturup onlara öğretmekte idi. Yazıcılar ve Ferisiler zinada tutulmuş bir kadın getirdiler; onu ortaya koyarak, İsa'ya dediler: Öğretmen, bu kadın zina işlemekte iken tutuldu. Bu gibilerin taşlanması Musa şeriatte bize emretmiştir; sen ise, ne dersin? İsa'yı suçlu çıkarmak için kendisini deneyerek bunu dediler. Fakat İsa eğilip parmağı ile yere yazı yazıyordu.

Ve kendinden sormakta devam etmeleri üzerine, doğruldu ve onlara dedi: Kadının üzerine sizden günahsız olan önce taş atсын. Ve yine eğilip yere yazı yazıyordu. Bunu işittikleri zaman, ihtiyarlardan başlayıp sonuncusuna kadar birer birer çıktılar. İsa'yı yalnız bıraktılar, kadın da ortada idi. İsa doğrulup ona dedi: Kadın, onlar nerede? Kimse sana hükmetmedi mi? Kadın: Kimse, ya Rab, dedi. İsa: Ben de sana hükmetmem; git, bundan sonra artık günah işleme, dedi.» (Yuhanna: 3/2-11)

Thomas Maddock, «Hz. İsa Adıyla Anılan Üstad Medyom» («The Master Medium Called Jesus», *Two Worlds*, Vol. 92, No. 4020, January 1979, p. 20) adlı yazısında, Hz. İsa'ya, çözülmesi güç olan sözkonusu durum hakkında, otomatik yazı kanalıyla bilgi verilmiş olabileceğini belirtmektedir.

m — Hz. İsa ve Şifa Medyomluğu

Hz. İsa'nın, sözü en çok edilen ve en çok bilinen 'mucizeleri', bir Şifa Medyomu olarak tezahür ettirdiği olaylardır. Şifa Medyomluğu'nun, Yüce Misyonu'nda özel bir yeri olduğu anlaşılmaktadır:

«Ve İsa, bütün şehirler ve köylerde, onların havralarında öğreterek, ve melekûtun müjdesini vâzedip her türlü hastalığı ve zayıflığı iyi ederek dolaşıyordu.» (Matta: 9/35).

Hz. İsa, gerçekleştirdiği şifacılık uygulamalarında değişik metodlar kullanmış, kendisinden şifa dileyen çok sayıda insanı sağlığa kavuşturmuştu:

«İsa da cevap verip onlara dedi: Gidin, işittiğiniz ve gördüğünüz şeyleri Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölümler kıyam ediyor ve fakirlere İncil vâzolunuyor. Ve kim bende sürçmezse, ona ne mutlu!» (Matta: 11/4-6).

«Ve ona büyük kalabalıklar, beraberlerinde topallar, körler, dilsizler, çolaklar, daha başka birçokları olarak geldiler; ve onları İsa'nın ayaklarının yanına bıraktılar, ve İsa onları iyi etti.» (Matta: 15/30).

Hz. İsa, 'uzaktan şifa' metodunu ⁽³²⁾ uygulayarak, Romalı bir yüzbaşının hizmetçisini tedavi etmişti:

«İsa, halkın işitmekte olduğu bütün sözlerini bitirdikten sonra, Kefernahum'a girdi.

«Bir yüzbaşının kendisine kıymetli olan bir hizmetçisi ölüm derecesinde hasta idi. İsa hakkında işitince, gelip hizmetçisini kurtarsın diye rica için Yahudiler'in ihtiyarlarını ona gönderdi. Onlar da İsa'ya geldikleri zaman, kendisine çok yalvarıp dediler: Bunu yapmana o lâyıktır; çünkü milletimizi sever, ve bize havrayı o yaptı. İsa onlarla beraber gitti. Hemen eve yaklaştığı zaman, yüzbaşı ona söylemek için dostlar gönderdi: Ya Rab, zahmete girme; benim değerim yok ki, damım altına giresin; ve bundan dolayı senin yanına gelmeğe kendimi lâıyk görmedim; fakat bir söz söyle, hizmetçim iyi olur. Çünkü ben de emir altında olan bir adamım, ve benim altımda askerler var; ben şuna: Git, derim, gider; bir başkasına: Gel, derim, gelir; ve hizmetçime: Bunu yap, derim, yapar. İsa bu şeyleri işitince, ona şaşı; döndü ve arkasından gelen halka dedi: Size diyorum: İsrail'de bile bu kadar büyük iman bulmadım. Gönderilenler eve döndükleri zaman, hizmetçiği iyi olmuş buldular.» (Luka: 7/1-10).

Hz. İsa'nın 'uzaktan şifa' metoduyla iyileştirdiği bir diğer kişi de, Yuhanna İncili'nde (4/46-54) bahsedilen, kraliyet memurunun oğluydu.

Hz. İsa, 'ellerin temasıyla şifa' metodunu da sık sık kullanıyordu:

«Ve güneş batınca, türlü illetlere tutulmuş hastası olanlar onları kendisine getirdiler; İsa da ellerini her birinin üzerine koyup onları iyi etti.» (Luka: 4/40).

«Hz. İsa'yı yakalamaya geldiklerinde, onun çevresinde olanlar ne vâki olacağını görünce: Ya Rab, kılıçla vuralım mı? dediler. Ve onlardan biri başkâhinin hizmetçisini vurup sağ kulağını düşürdü. Fakat İsa cevap verip dedi: Bırakın, bu kadar. Ve kulağına dokunarak, onu iyi etti.» (Luka: 22/43-51).

«Bir Yoginin Özyaşamöyküsü (Autobiography of a Yogi) adlı kitabında, Paramahansa Yogananda, guru'su Sri Yukteswar'ın şu sözlerini aktarmaktadır:

«Tüm Yaratı, Yasa ile yönetilir. Bilim adamlarınca keşfedilebilir olan dışsal evrende işleyen prensiplere Doğal Yasalar denilmektedir. Fakat, meknûz hâldeki Spiritüel Âlemler'i ve Şuur'un içsel âlemini yöneten daha suptil yasalar mevcuttur; bu prensipler, Yoga Bilimi vastasıyla öğrenilebilir. Madde'nin hakikî mahiyetini, fizikçiler değil de, Kendini Tanımış olan Üstad idrak eder. Hz. İsa, bu tür Bilgi ile, [İncil'de sözü edilen] hizmetçinin kulağını, müritlerden biri tarafından kesilmesinden sonra, eski sağlığına kavuşturabilmişti.»

Hz. İsa, 'şifa tesirleri'ni hasta kişilere daha başka şekillerde de aktarmış, örneğin, hastalıklı uzva 'tükürüğüünü sürerek', ya da hastaya, doğrudan, 'iyileştiğini bildirerek', birçok kişiyi şifaya kavuşturmuştu:

«Ona sağır ve peltek birini getirdiler; ve elini üzerine koysun diye ona yalvardılar. O da kalabalıktan ayrıca bir yana onu alıp kulaklarına parmaklarını koydu, ve tükürüp diline dokundu. Göğe bakarak, ah edip ona; 'Effata' yani, 'Açıl', dedi. Kulakları açıldı, ve dilinin bağı çözülüp düzgün söyledi.» (Markos: 7/32-35).

«Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice Beythesta denilen, beş eyvanlı bir havuz vardır. Bunların içinde hasta, kör, topal, azası kurumuş olanlardan bir kalabalık yatardı. Ve hastalığını otuzsekiz yıldır çekmekte olan bir adam orada idi. İsa onu yatmakta görüp

uzun zamandır hasta olduğunu da bilerek, kendisine: İyi olmak ister misin? dedi. Hasta ona cevap verdi: Efendi, su çalkandığı zaman, beni havuza koyacak kimsem yok; ve ben gelmekte iken, başkası benden önce iniyor. İsa ona dedi: Kalk, yatağını kaldır ve yürü. Adam hemen iyi oldu, ve yatağını kaldırıp yürüdü.» (Yuhanna: 5/2-9).

n — Hz. İsa ve Obsesyon Tedavileri

Hz. İsa, şifa uygulamalarının yanı sıra, birçok 'obsesyon tedavisi' de yapmıştı. İnciller'de, «cinlerin çıkarılması» şeklinde tanımlanan çeşitli 'obsesyon tedavisi' vakaları anlatılır:

«İsa ... çok cinler çıkardı; ve cinleri söz söylemeye bırakmıyordu, çünkü kendisini tanıyorlardı.» (Markos: 1/34).

Hz. İsa'nın 'obsesyon tedavisi' uygulamalarına örnek olarak, Luka İncili'nde (4/31-37) geçen bir vakayı verebiliriz:

«Bir Galile şehri olan Kefernahum'a indi. Sebt günü onlara öğretiyordu; onun öğretiğine şaşıldı; çünkü onun sözlerinde hakimiyet vardı. Ve havrada bir adam vardı, ve kendisinde murdar bir cin ruhu [obsede edici geri bir varlık] vardı; ve o yüksek sesle bağırdı: Bırak! bizden sana ne, ey Nâsıralı İsa? Bizi helâk etmeye mi geldin? Kimsin, seni bilirim. Allah'ın Mukaddesi! İsa onu cazarlayıp: Sus, ve ondan çık, dedi. Cin adamı orlada yere düşürüp zarar vermeden ondan çıktı. Herkese de hayret geldi: Bu nasıl sözdür ki, murdar ruhlara kudretle ve hakimiyetle emrediyor, onlar da çıkıyorlar? diye birbirleriyle konuştular. Havalide her yere onun hakkında rivayet yayıldı.»

Hz. İsa'nın, 'uzaktan şifa' gibi, 'uzaktan obsesyon tedavisi' yaptığını da görüyoruz:

«Oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti. Bir eve girip kimsenin bilmesini istemedi; ve gizlenemedi. Fakat küçük kızında murdar ruh [obsede edici geri bir varlık] olan bir kadın, İsa hakkında haber aldı, ve hemen gelip ayaklarına düştü. O kadın Yunanlı olup, Suriyeli Fenike ırkındandı. Kızından cini çıkarmasını ona yalvardı. İsa ona dedi: Bırak, önce çocuklar doysunlar; çünkü çocukların ekmeğini alıp onu köpeklere atmak iyi değildir. Kadın da cevap verip ona dedi: Evet, ya Rab, köpekler de sofraya altında çocukların kırıntılarından yerler. O da ona dedi: Bu sözden dolayı git, cin senin kızından çıkmıştır. Kadın evine gidip, cini çıkmış ve kızı yatakta yatar buldu.» (Markos: 7/24-30).

Hız. İsa'nın, ayrıca, 'ellerin temasıyla obsesyon tedavisi' yapmasına ilişkin bir örnek de vardır:

«Ve İsa, Sebti gününde havraların birinde öğretiyordu. Ve işte, on sekiz yıldan beri kendisinde hastalık ruhu [obsede edici geri bir varlık] olan bir kadın; iki kat olmuştu, ve hiçbir surette doğrulamazdı. İsa onu görünce çağırdı, ve kendisine dedi: Ey kadın, hastalığından kurtuldun. İsa ellerini onun üzerine koydu; ve kadın hemen doğruldu, ve Allah'a hamdediyordu.» (Luka: 13/10-13).

Günümüzün obsesyon tedavilerinden Dr. Carl Wickland, yakın zamanlarda yapılan bir konferansta, obsesyon ve tedavisi hakkında genel bir bilgi verdikten sonra, aynen Luka İncili'nde geçen, yukardaki vakaya benzeyen, «iki kat olmuş» bir genç kızı tedavi edişini anlatmıştır:

«Her zaman için, obsesyonun bir gerçek olduğuna dair meslekdaşlarımı [Tıp Doktorları'nı] ikna edecek kanıtları elde etmeye çabalamışım. Obsesyon, deliliğin ya da aklı dengesizliklerin tek sebebi değildir ama, sık sık görülen bir sebebidir. Eşimin harikülâde medyumluğunun yardımıyla kayda geçirmeyi başardığım

*kanıtlar, bu hususu, kuşku götürmez bir şekilde onayla-
maktadır. Hastaları terkeden 'obsede edici varlık'la irtibat kurması, Bn. Wickland'a, zihnen ya da fiziki olarak, hiçbir zaman zarar vermemiştir.»*

Dr. Wickland «iki kat olmuş» genç kızı tedavi ettikten sonra, hastayı terkeden 'obsede edici varlık', Bn. Wickland kanalıyla irtibat kurarak, ölmezden önce belkemiğinin kırıldığını ve iki büklüm bir hâle geldiğini açıklamıştı. 'Öldüğünü' idrâk etmemiştir; fakat artık serbest kalmıştı ve sessizce oradan ayrılıyordu. Genç kız ise tamamen iyileşmişti.

G. Maurice Elliott, «Hz. İsa'nın Psişik Hayatı» başlıklı yazı dizisinde bu konuda şöyle demektedir:

«Yeni Ahit'teki 'cinlerin çıkarılması' [vakaları], şifacılık uygulamalarına nazaran, daha büyük bir güç isteyen bir iş olarak mütalâa edilir. Gerçekten de öyledir. Olağan hastalık ve rahatsızlık vakalarında, şifacı, bir ruhsal varlık tarafından 'obsede edilme' gibi böylesine kişisel bir olayla karşı karşıya değildir.

«Bazı tür hastalıklar ile rahatsızlıkların 'kötü' ruhların tesirinden ötürü olduğunu kabûl etsek dahî, bu tesirler ile 'obsesyon' arasındaki fark, kuşatılmış bir kale ile zaptedilmiş olan bir başkası arasındaki [fark] kadar büyüktür. Obsede edici varlık, [hastanın bedenini] 'işgâl ettiği' zaman, tüm önemli mevkileri 'kontrolü' altında tutuyor demektir ve onu oradan atmak son derece zordur.

«Fakat, Kilise, 'obsesyon' [olgusuna] gerçekte inanmamaktadır...

«Kilisenin, Hz. İsa'nın haklı olduğunu, Havariler'in haklı olduğu, Spiritualistlerin ve Dr. Carl Wickland'in haklı olduğunu ve kendisinin haksız olduğunu keşfedeceği gün hızla yaklaşmaktadır.»

4. BÖLÜM

HZ. İSA VE KUTLU SÖZLERİ

«İngiliz Kilisesi'ndeki Doktrin' başlıklı Rapor'da, [Kilise'ce onaylanan] İnciller'in, 'her zaman için Hz. İsa'nın gerçek sözlerini ortaya koydukları' [hususunun] kabul edilemeyeceği beyan edilmektedir. (...)

«İşte bu sebepten ötürü, Spiritualistler, İnciller'i böylesine inceden inceye etüd ederler ve 'Göksel Habercilerin' yardımıyla, Kilise'nin cürufunu Hz. İsa'nın öğretisindeki göksel altın'dan ayırabilirler.»

G. Maurice Elliott

a — Hz. İsa'nın, Kendisi Hakkındaki Sözleri

— Hz. İbrahim'in günlerinden önce, ben, vardım.

— Çağların sorunu çözülmüştür; bir İnsanoğlu kıyam etmiştir; beşeri bedenin İlâhi Beden'e dönüştürülebileceğini göstermiştir.

Size içinde geldiğim bu beden, insanların gözleri önünde, ışık hızıyla beşeri bedenden değiştirilmiştir. Ve böylece, size getirdiğim mesaj, benim.

— Yapmam için bana verilen işi üstlenirken, yoldaki tehlikelerin tam olarak şuurundayım; bu, içilmesi acı olan bir kâsedir ve beşeri tabiat kolaylıkla kaçınabilir.

Fakat irademi Ruhülkudüs'ün [iradesinde] erittim, ve böylece, konuşma ve hareket etmede Ruhülkudüs tarafından nasıl harekete geçiriliyorsa o şekilde konuşmak ve hareket etmek üzere kendi yoluma gidiyorum.

Söylediğim sözler benim değildir; onlar, İradesi'ni yerine getireceğim O'nun sözleridir.

İnsan, Kutsal Düşünce'de, Evrensel Mabed'i anlayacak kadar ilerlememiştir, ve böylece, Tanrı'nın yapmam için bana verdiği iş, o Mabed'in inşası değildir.

Ben, olacak olan Mabel'in bir numunesini (— çağın anlayabileceği bir numune —) yapmak üzere gönderilmiş olan bir model çizicisiyim.

Örnek inşaatçısı olarak, vazifem, vatanımda yer alır, ve orada, Sevgi'nin Tanrı'nın oğlu olduğu, benim o Sevgi'yi tezahür ettirmek için gelmiş bulunduğum postulası üzerinde, Örnek Mabel duracaktır.

Aşağı seviyeden insanlardan, oniki ölümsüz düşünciyi temsil eden oniki insan seçeceğim; ve bunlar, Örnek Mabel olacaklardır.

— Arkamdan gelmezden önce, neye mal olacağını iyice hesap edin; bu, hayattan ve sahip olduğunuz her şeyden vazgeçmek demektir.

Babayı, anayı, eşi ya da çocuğu, Christ'ı sevdiğinizden daha çok seviyorsanız, arkamdan gelemezsiniz.

Zenginliği ya da saygıdeğerliliği, Christ'ı sevdiğinizden daha çok seviyorsanız, arkamdan gelemezsiniz.

Dünyasal yaşamın yolları, tepeye, dağın kenarından ulaşmaz; onlar, hayat dağının çevresini dolanırlar, ve eğer şuurun üst kapısına doğrudan gidersen, dünyasal yaşamın yollarını kesersin; onlarda dolaşma.

Ve, [işte,] insan hacı böyle taşır; hiçbir insan bir başkasının hacını taşıyamaz.

Haçınızı alın ve Christ vasıtasıyla, hakiki müritliğin yoluna doğru arkamdan gelin; bu, hayata ulaşan yoldur.

Bu hayat yoluna, en pahalı inci denir, ve onu bulan, sahip olduğu her şeyi ayaklarının altına almalıdır.

— Babam beni buraya, İlâhi Sevgi'nin gücünü göstermem için gönderdi, o güç ki, her canlıya ulaşır.

— Size getirdiğim bilgelik ve erdem, yukarıdandır; ibadet ettiğimiz Tanrı'nın bilgeliği ve erdemi'dir.

Konuştuğum sözler, benim sözlerim değildir; ben, size, aldığımı veriyorum.

— Ben, Tanrı'nın bilgelliğini, insanların okullarında öğrenmedim; benim öğretim, benim değildir; beni bu raya Kendi İradesi'ni yapmam için gönderen O'nun sözlerini söylüyorum.

— Yeryüzüne, insanların sokaklarda balık ve meyva ve süprüntü satın aldıkları gibi iman satın almaya gönderilmedim.

— Biliyorsunuz ki, bütün hayatım, insanoğulları için Yüce bir Piyas'tı; insanoğulları için bir örnekti. Ben, insanın imkânlarını göstermek için yaşadım.

— İşte, insanoğulları için örnek olarak geldim, ve yardımcı olmaktan kaçınmadım.

— Sizin gözleriniz kapalı, Kral'ı göremiyorsunuz; göklerin ve yerin Rabbi'nin Melekûtu geldi; onu anlamıyorsunuz.

— Benim yaptıklarımı bütün insanlar yapacak; ve ben ne isem bütün insanlar [öyle] olacak.

— Ben, kaybolanları kurtarmaya geliyorum, ve insan, kendinden kurtarıldığı zaman kurtarılmış olur. Fakat insanlar bu Christ doktrinini anlamakta yavaş [kalmırlar].

— Mesih, hiçbir zaman nefsanî kazançlar için çalışmaz; dünyasal benliğin üzerindedir; sözleri ve işleri, evrensel iyilik içindir.

— Susayan her kim ise, bana gelip içebilir.

— Ben, Rab'bin, yolu aydınlatmak üzere yanan mumuyum; ve ışığa sahipken, ışığın içinde yürüyün.

— Şimdi siz beni arıyorsunuz ve bulabiliyorsunuz; arayacağınız ve bulamayacağınız zaman gelecektir, çünkü benim gittiğim yere siz gelemesiniz.

— Ben yoluma gidiyorum ama, tekrar buluşacağız; çünkü Babayurdum'da herkes için yer vardır; sizin için bir yer hazırlayacağım.

b — Hz. İsa'nın, Bilgece Yaşam Sözleri

— Üstad Zihinler, çağlar'ın içinden geriye doğru kendilerini izleyebilirler; ve böylece, bilirler.

— Tanrı ve Üstad İnsanlar'ın hepsi, insanları, ne olduklarına göre yargırlarlar, yoksa görünüşte nasıl olduklarına göre değil; şöhretlerine ve ünlerine göre değil.

Bu fahişeler ve hırsızlar, Baba - Tanrım'ın çocuklarıdır; ruhları, O'nun indinde, sizinkiler ya da Brahmanik rahiplerinki kadar değerlidir.

Ve onlar, saygıdeğerliğiniz ve ahlaki değerinizle gururlanan sizlerin çözmekte olduğunuz kayıt problemlerinin aynılarını çözmektedirler.

Ve onlardan bazıları, sizlerin, onlara küçümseyerek bakan siz insanların çözdüğünüzden çok daha zor problemleri çözmüştür.

Evet, onlar günahkârdırlar, ve suçlarını itiraf ederler, öte yandan, siz, suçlusunuzdur, ama suçunuzu örtbas etmek için, süslenmiş bir giysi giyecek kadar [da] kurnazsınızdır.

— Görüyorsunuz ki, odun kafalı insanlar devletin sandalyelerinde oturmaktadırlar;

Büyük zekâlara sahip insanlar sokaklarda çöpçülük yaparken, onlar, krallar, yargıçlar, senatörler ve rahiplerdir.

Görüyorsunuz ki, yarım akıllı olan ve başka hiçbir şeyi olmayan kadınlar, boyanmakta ve kraliçeler gibi giyinmektedirler.

Güzel bir şeyin biçimine sahiptirler diye, kukla kraların saraylarının hanımları olmaktadır; bu arada, Tanrı'nın kendi kızları, onların köleleridir ya da tarlada sıradan işçiler olarak hizmet ederler.

— Bu yazıcılar ve Ferisiler, hayat ağacının ahfadından değildir; onlar, Tanrı'nın bitkileri değildir; onlar, insanların bitkileridir, ve her yabancı bitki koparılacaktır.

Bütün bu insanları kendi başlarına bırakın; onlar, kör kılavuzlardır; kör olan bir kitleye yol gösterirler.

Yol gösterenler ile yol gösterilenler birlikte yürürler; dipsiz kuyulara [da] birlikte düşeceklerdir.

— Dünyaları ayıran perde, bir ether perdeden ibarettir. Kalplerini imanla arındıranlar için bu perde açılır, ve onlar, ölümün yanıltıcı bir şey olduğunu görüp bilebilirler.

— Tek bir hayat süresine bakıp da herhangi bir yargıya varamayız.

İnsanların tanımları gereken bir yasa vardır: Sonuç, sebebe bağlıdır.

İnsanlar, tek bir kısa hayatın havası içerisinde uçup duracak ve sonra hiçlik içerisinde kaybolacak toz zerrelere değildirler.

Onlar, sadece Tanrı-benzeri Benliği geliştirmek üzere yeryüzünün ve Yüce Öte [Âlem]in havasının içerisinde birçok kez gelip giden Ebedî Bütün'ün ölmeyen parçalarıdır.

Bir sebep, tek bir kısa hayatın bir parçası olabilir; sonuçlar, bir başka hayata kadar dikkate alınmayabilir.

— Biriktirilmiş serveti olan insanlar için, Ruh'un Melekûtu'na [açılan] kapıdan girmek o kadar zordur ki.

.....

Size derim ki, [ey] insanlar, zenginliklere inananlar Tanrı'ya inanamaz ve Ruh'un Melekûtu'na giremezler:

Dahası, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, biriktirilmiş serveti olan bir insanın hayat yolunu bulmasından daha kolaydır....

... Zengin [kişi], altınlarını verebilir; mağrur [kişi], toprağı öpebilir, ve Tanrı [onları] kurtaracaktır.

— Size derim ki, bir beşerî ruhu zincire vurmak için hiç kimsenin gücü yetmez. Prangalar hangi [madde-den] imâl edilmiştir ki?

....
... İnsanları yeryüzünün leşlerine bağlayan zincirler, kuruntu'nun atelyesinde işlenmiştir; hava'dan imâl edilmiştir, ve illusion'un ateşlerinde kaynak yapılmıştır.

Eğer insan ayakta duracak, ve irade gücünü kullanacak olursa, zincirleri, değersiz çullar gibi yere düşecektir; çünkü irade ve iman, insanın yapmış olduğu en kalın zincirlerden daha güçlüdür.

— Zahmetli iş, bir kimseyi üzmemelidir; insanlar, en çok, uğraştıkları zaman mutlu olmalıdırlar. Ümit ve sevgi, zahmetli işe arka çıktığında, o zaman hayatın tümü sevinç ve barışla dolar, ve bu [da] cennettir....

....
Tanrı, hiçbir zaman, insan için bir cennet yapmadı; bir cehennem [de] yapmadı; bizler, yaratıcıyız ve kendi [cennetimizi ve cehennemimizi] yapıyoruz.

Şimdi, göklerde cennet aramayı bırakın; sadece, kalplerinizin pencerelerini açın, ve bir ışık seli gibi, bir cennet gelecek ve sınırsız bir sevinç getirecektir; o zaman, zahmetli iş [de] çekilmez bir külfet olmaktan çıkacaktır.

—Fakat, Ruhülkudüs'e karşı, size hayatın kapılarını açacağı zaman O'na aldırmamak suretiyle günah işlerseniz;

Kalplerinize sevgi ışıklarını akıtacağı, ve onları Tanrı'nın ateşleri ile temizleyeceği zaman, ruhun pencerelerini kapamak suretiyle [günah işlerseniz];

Bu [hayatta], ne de gelecek hayatta, suçunuz silinmeyecektir.

Bir daha gelmemek üzere bir fırsat kaybedilmiştir, ve çağlar tekrar geçip gidene kadar beklemelisiniz. (33)

— Herhangi biriniz bir ziyafet verdiğiniz zaman, bu, arkadaşlar ya da yakınlar ya da zenginler için olmasın.

Çünkü onlar böyle bir kibarlığı ödünç verilmiş adederler, ve bir borcun ödenişi olarak, sizin için daha büyük bir ziyafet vermek zorunda olduklarını hissederler.

Fakat bir ziyafet verdiğiniz zaman, fakirleri, sakatları, körleri davet edin; bunda sizi bir kutsayış bekler, çünkü karşılığında hiçbir şey almayacağınızı gayet iyi biliyorsunuz; fakat ihtiyacı olanlara yardım etmenin şuuru içinde, ödüllendirileceksiniz.

— Vazedeceğiniz İncil, barış getirmeyip, kitleleri galeyana getirecektir.

Dünyasal insan, hakikatten nefret eder, ve hasat zamanından önce cılız bitkiyi ezmek için canını vermektedir.

Ve bu da, âtıl barışın [geçerli olduğu] evler olan evlere kargaşalık getirecektir.

— Bütün insanlar, doğum yoluyla Tanrı'nın oğullarıdır; Tanrı, [beşerî] ırkın Baba'sıdır; fakat hepsi de iman yoluyla Tanrı'nın oğulları değildir.

Kendine galip gelen, iman yoluyla Tanrı'nın oğludur, ve seninle konuşan galip gelmiştir, ve ona Tanrı'nın Oğlu denir, çünkü o, insan oğulları için örnek oluşturmaktadır.

— Fakirlere yardım edin, ve zayıflara yardımcı olun; kimseye zararınız dokunmasın, ve sizin olmayan şeye göz dikmeyin.

O zaman, sizin dilinizle Ruhülkudüs konuşacaktır; ve O, gözyaşlarınızın arkasında gülümseyecektir, simanınızı sevinçle ısıtacaktır, ve kalplerinizi barışla dolduracaktır.

— ... İnsanın nefsanî benliği için yaptıkları, hayatın kredi tarafına hiç işlenmez.

İnsanların diğer insanlar için yapacakları iyilikler, ruhun, Tanrı'nın Kendi tabiatına ait olan [ve] geçici olmayan zenginliğe ve güce ve üne tırmanabileceği kuvvetli bir merdiven hâline gelir.

Bana, insanların fakirliğini, sevgiyle yapılan Vazife'nin Şuuru'nu, Tanrım'ın onayını verin ve ben, tatmin olacağım.

— ... İnsan, insana hizmet etmekle, Tanrı'ya hizmet eder.

— Yeryüzünün hazineleri, geçip giden aldatıcı şeylerden ibarettir.

Aldanmayın; sizin hazineleriniz ruhun çapasıdır, ve kalbiniz, hazinelerinizin bulunduğu yerde olacaktır.

Kalbinizi, yeryüzüne ait şeyler üzerinde odaklamayın; yiyecek ya da içecek ya da giyecek şeyler hakkından kaygıya düşmeyin.

Tanrı, Kendisi'ne inanan ve [beşerî] ırka hizmet edenleri gözetir.

— Her insanda bir doğruluk duygusu [vicdan] vardır; fakat birçok insan bunu kaale almaz.

Nefsaniyetten yükselen dumanlar, onların doğruluk duyularının çevresinde, içsel ışıklarını perdeleyen bir kabuk oluşturduğundan, öteki insanların haklarını ne anlayabilirler ne de tanıyabilirler.

Bu perdeyi silah zoruyla yırtamazsın ve bu kabuğu, Bilgi'den ve Tanrı Sevgisi'nden başka hiçbir şey izale edemez.

— Açgözlü insana yazıklar olsun; çünkü sahip oldukları kendisinin değildir; ve işte, bir başkası gelir; zenginliği gitmiştir.

— Tüm servetinizi elden çıkarın, fakirler arasında dağıtın, ve kendinizi Tanrı'ya emanet edin, ve siz ya da sizinkiler [bakmakla yükümlü olduklarınız], hiçbir zaman muhtaç olmayacaksınız.

— Ey Galileli insanlar, yeryüzünün mahzenlerinde hazine biriktirmeyin; birikmiş servet, ruhunuzu solduracaktır.

Tanrı, insanlara, gizli mahzenlerde saklayıp biriktirsinler diye servet vermez. İnsanlar, Tanrı'nın servetinin kâhyalarından başka bir şey değildirler, ve onu herkesin yararına kullanmalıdırlar.

— Ey Galileli insanlar, henüz vakit varken budayıcıyı aratın ve çağırın, ve bırakın, değersiz dallarınızı ve aldattıcı yapraklarınızı budasın, ve güneş ışığının içeriye girmesini sağlasın

— Ferisiler, ellerini ve ayaklarını iyice yıkarlar; içlerinde her türlü pislik varken, beden[lerini] her gün temizlerler.

Onların kalpleri, kötülük, zorbalık ve hile ile doludur.

— Eğer hayatınızı nefsanî benlik için vererseniz, o zaman hayatınızı kaybedeceksiniz.

Eğer hayatınızı hemcinslerinizin hizmetine verirsiniz, o zaman hayatınızı kurtaracaksınız.

Bu hayat, bir süreden, bugünün bir biblosundan ibarettir. [Bir de] geçmeyen hayat vardır.

— Vaktini başkalarının zararlı otlarını ayıklamakla geçiren insanın kendi [zararlı otlarını] ayıklayacak zamanı yoktur, ve hayatın en güzide çiçeklerinin hepsi kısa sürede boğulacak ve ölecekler, ve geriye karaçayır- lar, devedikenleri ve dikenli kabuklardan başka bir şey kalmayacak.

— Âciz olanlara yardım ettiğim, açları doyurduğum, çıplakları giydirdiğim, hastalara şifa verdiğim, ve sevilmeyen, cesareti kırılmış ve canı sıkkın kişilere neşelendirici hayırlı sözler söylediğim zaman, ben buna zevk derim.

— Her kim ki hayatını kurtarmak isteyecektir, o, hayatını kaybedecektir; her kim ki hayata hizmet etmede hayatını karşılıksız verecektir, o, hayatını kurtaracaktır.

— İnsanın kendisi tarladır; işleri tohumdur, ve başkalarına yaptıkları çabucak büyür; hasat zamanı[nın geleceği] muhakkaktır.

— Ey Galileli insanlar, yitip giden yiyeceği aramayıp, ruhu besleyen yiyeceği arayınız; ve ben size göklerden yiyecek getiriyorum.

— İnsanların herhangi türden bir tanrı'ya sunabilecekleri en etkin dua, yardıma muhtaç olanlara yardımcı olmaktır; çünkü diğer insanlar için yaptıklarınızı, Tanrı [da] sizin için yapacaktır.

— İşte, insanlarla birlikte insanlar olarak yürürken, yargılamayın, ve siz de yargılanmayacaksınız.

— Hayatın ışığı, kalplerinizin çevresine doladığınız bulanık perdenin arkasında parlamaz.

— Size derim ki [ey] insanlar, söylediğiniz her boş söz ve yaptığınız her kötü iş için Tanrı'ya hesap vermek zorundasınız.

— Ve eğer gözleriniz ya da kulaklarınız günah işlemenize sebep olursa, ruhunuzu kaybedeceğinize onların hepsini kaybetmeniz daha iyi olur.

— Yazıklar olsun size, ey yasa koyucular! İnsanların ellerinden bilgi anahtarlarını kapıyorsunuz.

Kapıları kapatıyorsunuz; kendiniz girmedığınız gibi, [girmek] isteyenlerin girmelerine de izin vermiyorsunuz.

— Yazıklar olsun size, ey Ferisiler! Sinagoglardaki ve mahkemelerdeki en yüksek kürsülere bayılıyorsunuz; ve pazar yerinde [size] selâm verilmesini emrediyorsunuz.

— İnsanlar, vicdanlarına karşı gelip de [vicdanlarının] söylediklerini dinlemediklerinde, kalp[leri] kederlenir ve hayatın işi için uygun olmayan bir hâle gelirler; ve böylece, günaha girerler.

— Bakın, kendisine hitap ettiğim her kişinin içinde Tanrı'nın tüm ateşleri vardır; fakat onlar [ateşler] cansızdırlar.

İrade'ye bedeninin arzuları tarafından gem vurulmuştur, ve o, ateşlerin etherlerinin, ışığa [dönüşecek şekilde] titreşmesine yol açmaz.

Bundan dolayı, ruhunuza bakın ve [şuna] dikkat edin: 'İçinizdeki ışık, gece gibi karanlık değil mi?'

Ruhülkudüs'ten başka, hiçbir zaman, hayat ateşlerinizi canlı bir aleve [dönüşecek şekilde] yelpazeleyebilen ve onları ısıtabilen bir nefes yoktur.

Ve Ruhülkudüs, ateşlerin etherlerini, saf ve sevgi [dolmuş] kalplerin dışındaki hiçbir şeyde ışığa yüceltmez.

Öyleyse, duyun, ey Galileli insanlar: Kalbinizi arındırın, Ruhülkudüs'ü kabul edin, ve [işte] o zaman, bedenleriniz ışık dolu olacak.

Ve bir tepedeki bir kent gibi, ışığınız uzaklarda parlayacak, ve böylece, ışığınız, öteki insanlar için yolu aydınlatılabilsin.

c — Hz. İsa'nın, Göklerin Egemenliği Hakkında Sözleri

— Evrensel Tanrı, 'Bir'dir, ancak O, 'Bir'den de fazladır; her şey Tanrı'dır; her şey 'Bir'dir.

....

Bu Evrensel Tanrı, Bilgelik, İrade ve Sevgi'dir.

— Tanrı, insanlar için, onların başka insanlar için yapacaklarından daha fazla bir şey yapamaz.

— Tanrı'nın insanla buluşma yeri, kalptedir, ve O, sakın, hafif bir sesle konuşur; ve [bunu] işiten, sükûn bulur.

— Tanrı, ruhu, doğrudan göklerden besler; ve hayat ekmeği yukarıdan gelir.

— Görünmeyen dünyaların Kudretli Güçleri, insanlar ellerinden geleni yapana kadar yardım elini uzatmazlar; Onlar, ancak, insan artık bir şey yapamayacağı zaman yardım ederler.

— Beden, hiçbir şeydir; ruh, diriltici güçtür. Söylediğim sözler, ruhtur; onlar, hayattır.

— Gelecek olan bu gazap gününde imanlı olacak insan, üç kere kutsanmıştır.

d — Hz. İsa'nın Tek - İnsanlık Sözleri

—Tanrımız, din adamlarının ve din adamlığına ait şeylerin debdebeli gösterisinden hoşlanmasa gerek.

İnsanlar, Tanrılar'ın hizmetkârları olduklarını belirtmek için gösterişli giysiler giyip kuşandıklarında, ve dindarlıktan ya da başka herhangi bir şeyden ötürü insanlar tarafından takdir edilmek üzere cicili bicili kuşlar gibi çalım yaparak gezindiklerinde, Tanrı muhakkak ki büyük bir tikslenmeyle [onlardan] uzaklaşacaktır.

Bütün insanlar, aynı şekilde, Baba-Tanrımız'ın hizmetkârlarıdır, kraldırlar ve din adamlarıdır.

Gelecek olan çağ, din adamları sınıfı'nın, ve ayrıca, insanoğulları arasındaki diğer her sınıfın ve eşitsizliğin tamamıyla yok edilmesini zorunlu kılmayacak mıdır?

— Onlar, her düşüncenin ve arzunun kaydedildiğini ve sonra, Üstadlar'ın arzu ettikleri herhangi bir zamanda açığa çıkarılacak olan Hayat Kitabı'nda korunduğunu bilmiyor gibidirler.

En karanlık gecede düşünülen ya da arzu edilen ya da yapılan, en parlak günde ifşa edilecektir.

Gizli yerde kulağa fısıldanan, sokaklarda açığa çıkarılacaktır.

Ve bütün kitapların açıldığı kıyamet gününde, bu insanlar, ve başka her insan, yargılanacaktır...

— Gelecek olan çağ'ın, muhakkak ki, din adamlarına, ve mabetlere, ve can kurban etmeye ihtiyacı olmayacaktır.

— Ve o zaman, testiye taşıyan insan, gökte bir yay çizerek yürüyecektir; İnsanoğlu'nun alâmeti ve mühürü, doğu [yarımküresi'nin] göklerinde ortaya çıkacaktır.

Bilgeler, o zaman, başlarını kaldıracaklar ve yeryüzünün kurtuluşunun yakın olduğunu bileceklerdir.

— Ey Galileli insanlar, [sözlerimi] nasıl işittiğinize ve tarlalarınızı nasıl işlediğinize dikkat edin; çünkü bu günde sunulanları önemsemezseniz, tohum ekici, bu [çağda] ya da gelecek çağda size tekrar gelmeyebilir.

— Ey insanlar, size derim ki, Melekût sizden alınacak, ve henüz bir halk olmayan halka, henüz bir ulus olmayan bir ulusa verilecek.

Ve lisanından anlayamayacağınız insanlar, yaşayanlarla ölülerin arasında duracak ve hayata giden yolu gösterecekler.

— Fakat bir gün insanların bütün dersleri öğrenilecek, ve o [insan], ışıktaki yürümek üzere, pis hayvanların, ve kuşların, ve sürünenlerin ininden ayağa kalkacaktır.

— Fakat zamanı gelince, en aşağı seviyeden ve en yüksek seviyeden [insanlar], ışık içerisinde yürümek üzere ayağa kalkacaklardır.

— Dahası, size derim ki; hepimiz akrabayız, her birimiz yüce beşerî kalbin bir parçasıyız.

— Kıyamet günü her insana gelecektir; o zaman, [zararlı] otlar toplanacak, ve ateşe atılacak ve yakılacaktır.

O zaman, iyiler, Ruh'un Melekûtu'ndaki güneşler olarak parlayacaklardır.

— Yeryüzünün aile gruplarının hepsi de Evrensel Sevgi ve İlâhî Dostluk içerisinde kaybolacaklardır.

D İ P N O T L A R

- (1) Tudor Pole'un 'psişik hatırlamaları'nın bir tür 'akaşik kayıt okumaları' olduğu düşünülebilir. Nitekim, **Akaşik Kayıtlar**'ı etüd ederek, Hz. İsa'nın yaşamını izlediklerini ileri süren birçok hassas kişiye rastlıyoruz. En ünlüleri Edgar Cayce olan bu hassas kişilerden bir diğeri de, **Akaşik Kayıt** esinlemelerine dayanarak **«Hz. İsa'nın Kova Burcu İncili»** (1908) adlı kitabı yazan Levi'di.
- (2) **Apocrypha**: Grekçe 'saklı' anlamına gelen bu kelime, daha sonradan, orijinal öğretileri yozlaştıran din adamlarının, kendi karışık zihinlerince verdikleri kararlarla, onaylamayıp Tevrat'ın ve İncil'in dışında bıraktıkları 'kutsal metinler' topluluğunu belirtmek için kullanılır olmuştur.
- (3) **«Kutsal Kefen»**, ilk kez Urfa'da ortaya çıkmış, daha sonradan İstanbul'a getirilerek, 300 yıl kadar İstanbul'da korunmuştur.
- (4) **Kutsal Kap**: Hz. İsa'nın Son Yemek sırasında kullandığı farzolu-nan 'kap'.
Bkz: **APOR**, kitap-39 ... Böl: 4/a.
- (5) **Judaea**: Yahudiye: Filistin'in, Roma İmparatorluğu'na bağlı olan güney kısmı.
- (6) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI-1** ... Böl: 1/Sıra-23
Bkz: **SADIKLAR PLÂNI-4** ... Böl: 4/Sıra-12
- (7) Bkz: **DÜNYA ÖĞRETMENİ**, kitap-18 ... Böl: 2/d
- (8) Vietnam Savaşı'nı protesto etmek için kendilerini yakan Budist rahipler de, bedenleri çıra gibi yanarken, bedenleriyle olan irtibat-larını kesmiş bulunuyorlar, dolayısıyla da ıstırap duymuyorlardı.
- (9) **White Eagle**: Medyorn Bn. Grace Cooke kanalıyla tebliğler veren Yüksek Rehber Ruh.
- (10) **Theodore Parker** (1810-1860): Amerikalı din adamı.
- (11) **Pathos**: Merhamet ve sempati gibi hisler uyandırma gücü ya da durumu.
- (12) **Matthew Arnold** (1822-1888): İngiliz şairi ve eleştirmeni. Şlir pro-fesörü, Oxford (1857-1867).
- (13) **Rabîndranath Tagore** (1861-1941): Hint şairi. Nobel Edebiyat Ödü-lü (1913) sahibi.
- (14) **Joseph Henry Crooker**: **«Hz. İsa Geri Getirildi»** adlı kitabın yazarı,
- (15) **Peter Rosegger** (1843-1918): Avusturyalı şair ve roman yazarı.
- (16) **John Stuart Mill** (1806-1873): İngiliz filozofu ve ekonomisti.
- (17) **Arno Neumann**: **«Hz. İsa»** adlı kitabın yazarı.

- (18) **Radhakrishnan** (d. 1888): Doğu Hindistan filozofu ve İngiltere'de eğitimci. Doğu dinleri ve ahlâk bilimi profesörü, Oxford (1936-1952). Hindistan Başbakanı (1962-1967).
- (19) **Martinus** (d. 1890): Danimarkalı üstad, hassas kişi ve yazar. Kopenhag'daki Martinus Enstitüsü'nün kurucusu.
- (20) **Albert Schweitzer** (1875-1965): Fransız din adamı, filozofu, doktoru ve orgçusu. Fransız Ekvatorial Afrikası'nda, misyoner doktor olarak, Lambaréné Hastanesi'nin kurucusu (1913). Nobel Barış Ödülü (1952) sahibi.
- (21) **Peabody**: «Hz. İsa ve Sosyal Sorun» adlı kitabın yazarı.
- (22) **Herbert George Wells** (1866-1946): İngiliz romancısı, sosyoloğu, yazarı ve tarihçisi.
- (23) **Bön**: Budizm'in Tibet'e ilk geldiği 7. Yüzyıl'da Tibet'te revaçta olan ve kendine özgü ayinleri ile inançları bulunan din. Bön dini, bugün dahî, Tibet'in birçok bölgesinde yaşamaktadır. Bön ayinleri, beşeri kontrolün ötesindeki belirli bir gücün mevcudiyetinin tanınması ve o güç ile uzlaşma çabası üzerine kurulmuştur.
- (24) Bkz: Kousnetsov, Bronislav. **Balkal**, No. 3, 1969.
- (25) **Plepler**: Roma İmparatorluğu'nda halk tabakası.
- (26) **Andrew Tomas** (d. 1913): Sovyet doğumlu, Avustralya tebaalı, gezgin ve yazar.
- (27) Bkz: **APOR**, kitap-39 ... Böl: 5/d
- (28) **Metritli**: 40 litre'ye tekabül eden bir sıvı ölçü birimi.
- (29) Bkz: **APOR**, kitap-39, ... Böl: 4/c
- (30) Bkz: **İŞİNLAMA**, kitap-29 ... Böl: 3/c, f
- (31) Bkz: **İŞİNLAMA**, kitap-29 ... Böl: 4/c
- (32) Bkz: **PSI-TIP**, kitap-38 ... dipnot: 36
- (33) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI-3** ... Böl: 2/Sıra-12

EKİM - 1980'e KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA...** (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR...** (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ...** (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON...** (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ...** (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSIKOLOJİ...** (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ...** (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ...** (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU...** (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO...** (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER...** (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR...** (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET...** (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR...** (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA...** (Umma Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ...** (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ...** (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT...** (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON...** (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SİRİUS MİSYONU...** (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY...** (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET...** (Kanıtli Öngörümeler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY...** (Gizemli Yapay Planet)
29. **İŞİNLAMA...** (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON...** (Transandantal)
31. **GÖRÜNEN RUHLAR...** (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVİRİM ÜSTADLARI...** (Venüs Planeti Misyonu)
33. **AGARTA...** (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ...** (Uzaylılar Bilimi)

35. DURU - GÖRÜ... (Ruhsal Gözle Görüm)
36. AGARTA
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI
38. PSI - TIP... (Ruhsal Cerrahi)
39. APORLAR... (Ruhsal Işınlamalar)
40. PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
41. MEDYOMLUK... (Ruhsal Celseler)
42. SPATYOM... (Öte Âlem Mekânı)
43. EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA
44. ZAMAN ve RÖLATİVİTE
45. PSİKOKİNEZİ... (Aktif Zihin Gücü)
46. VİMANA UZAY ARAÇLARI
47. VAZİFE ve TÜRKİYE... (Kozmik Misyon)
48. Hz. MUHAMMED... (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. SPİRİTOLOJİ... (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. HİPNOTİZMA
51. KARMA... (Neden - Sonuç Yasası)
52. EVRİM - ÜRETİM (Tez ve Antitez Teorileri)
53. SPATYOM (Yapısı ve İşlevi)
54. DZYAN KİTABI
55. ANAGEMİ — UFO (Genel Yapıları)
56. Hz. İSA... (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU
1. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
6. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : BİLGELER PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : ÖNCÜLER PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

P.K. 1072 — İSTANBUL

Satış ve Dağıtım :

Vali Konağı Caddesi

Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)

Nişantaşı — İstanbul

Dünya evrimi için, 'ateşten gömlek' deyimi tam bir karşılık olmaktadır. Bir diğer deyimle de, dünya bir 'demir leblebi'dir. Bunların, pratikteki amansız sonuçları düşünülürse, işte dünya evriminin olanca zorluğu ortaya çıkar. Fakat bu evrimi böylesine zorlaştıran en önemli faktör ise, şu son evrim merhalesinin, iki ana tesir plânı olan, **hefsanîyet** ve **vicdanîyet** olarak birbirine girişim yapan tesir alanlarının içinde bulunup, sonunda bunlardan birinin insanı olmayı sağlayacak bir seçim içinde kalınması hususudur.

İşte Hz. İsa'nın ortaya koyduğu bilgi ve bilgelik, insanların dünya okulunu asgarî evrim sınırında bitirebilmeleri ve daha üstlerine doğru yükselebilmelerini sağlayacak temel bir ilâhî Yol'dur. Dünya evriminin azamî evrim sınırı ise, Hz. Muhammed Misyonu ile ortaya konulan 'makûl vicdan' ilâhî Yolu'dur.

Kâinat içerisinde bir evrim uğrağı ve okulu olan dünya planeti'nin, gerekli bilgi ve bilgelikle bitirilmesi bir koşuldur. Ki bu bitip tükenmeyecek evrim yoluna doğru bu planetten mezuniyet belgesi alınabilsin.. Kâinat enerjisinin bir yoğun hâli olan şu planet üzerindeki maddelerden, kendilerine putlar ve hazineler kazananların hâlleri ne acıdır... Ne mutlu diğerlerine ki, ruhlarının maddeyle değil, ruha ait olanlarla yükseldiklerini bilmektedirler...

Bu kitapla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Hz. İsa ve Beden-Kişilik Yapısı'nın Özellikleri.

Hz. İsa ve Ünlü Kişilerin, Hakkındaki Görüşleri.

Hz. İsa ve Genel Medyomluk Özellikleri.

Hz. İsa ve Kendisi Hakkındaki Kutlu Sözleri.

Hz. İsa ve Tek-İnsanlık Hakkındaki Kutlu Sözleri.

Hz. İsa ve Yaşam Bilgeliğine İlişkin Kutlu Sözleri.